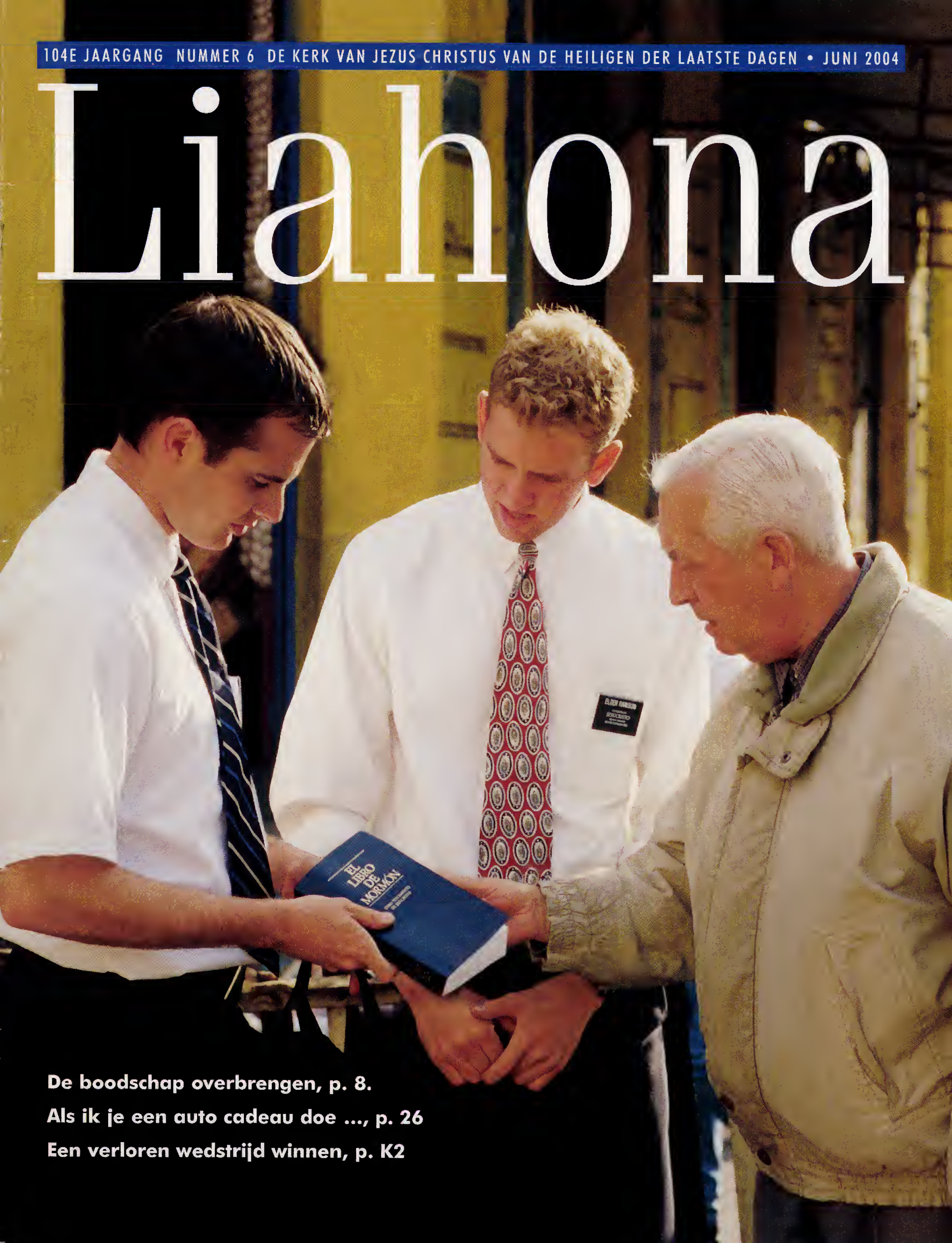
104E JAARGANG NUMMER 6 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2004

Liahona

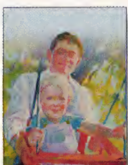

104E JAARGANG NUMMER 6 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2004

Liahona

OP DE OMSLAG
Voorzijde: foto Jerry Garns. Kopiëren niet toegestaan. Achterzijde: foto John Luke, geënsceneerd.

OMSLAG *DE KINDERVRIEND*
Anne Marie Oborn, *Tijd voor elkaar*. Kopiëren niet toegestaan.

ZIE 'JIJ ZIT ACHTER HET STUUR', p. 26

VOOR DE VOLWASSENEN

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

ZIE 'WERKEN VOOR JEZUS', p. K13

Juni 2004 104e jaargang Nummer 6
LIAHONA 24986-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
cur-liahona-imag@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder **www.lds.org**. Klik op "Gospel Library."

For Readers in the United States and Canada:
June 2004 Vol. 104 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

DE LIAHONA GEBRUIKEN

Ideeën voor de gezinsavond

'Onderwijzen uit het hart', p. 8. Als u kinderen hebt die de zendingsleeftijd naderen, wilt u wellicht een gezinsavondles geven die gebaseerd is op dit vraaggesprek met ouderling Richard G. Scott en ouderling Charles Didier. Bespreek zaken waarin uw kinderen zich kunnen voorbereiden, zodat zij uit het hart en met de Geest kunnen onderwijzen. U kunt daar bijvoorbeeld aan meewerken door uw kinderen in de gelegenheid te stellen geregeld een gezinsavond les te geven.

'Onze kinderen leren omgaan met mensen die anders zijn', p. 16. Lees zuster Gayle M. Cleggs gelijkenis over het leren van een tweede taal als we ouder zijn dan acht jaar. Bespreek waarom sommige mensen met een accent spreken. Vraag de gezinsleden voorbeelden te geven van andere soorten 'accenten' die moeilijker zijn kwijt te raken naarmate mensen ouder worden. Bespreek de standpunten die bij u thuis heersen en die misschien moeilijk te veranderen zijn; stel u ten doel om die door een christelijke deugd te vervangen.

'Jij zit achter het stuur', p. 26. Lees de gelijkenis over de sportwagen die president Boyd K. Packer behandelt. Als uw tienerzoon of -dochter iets waardevols heeft, iets wat hij of zij niet gauw aan een ander zal uitlenen, kunt u ook dat voorwerp gebruiken om uw tieners duidelijk te maken waarom het uw zaak *is* dat u weet bij wie ze zijn, waar ze hun tijd doorbrengen en hoe laat ze thuis komen.

'Schriften in een koffer', p. K10. Lees met uw gezin het verhaal van Keryns dilemma op het kamp. Vraag of een van hen ooit een soortgelijke ervaring heeft gehad, waarin ze het moeilijk vonden om in het bijzijn van anderen te bidden of in de Schriften te lezen. Hoe hebben ze dat opgelost? Vraag hoe ze in het dagelijks leven zendingswerk kunnen doen.

'Het gezin sterken', p. K6. Ouderling Robert D. Hales en ouderling Joseph B. Wirthlin noemen een paar zaken op die kinderen kunnen doen om het gezin te sterken. Vraag uw kinderen wat ze kunnen doen om uw gezin sterk te maken. Doe een van de activiteiten die bij dit artikel horen.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Inspirerende woorden

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Wonderbaarlijk en wonderschoon werk

'Dit is een wonderbaarlijk en wonderschoon werk (...) als je bedenkt hoeveel er in wordt gestopt en hoeveel er van u verwacht wordt. (...) Dit is de kerk en het koninkrijk van God. Dit is het werk waarvoor de Heiland zijn leven heeft neergelegd. Wij dienen Hem in het grote werk van de Vader, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand brengen [zie Mozes 1:39]. Het is heel belangrijk en het is geweldig om te zien wat er gebeurt, om te zien dat het zich over de aarde verspreidt.' (Bijeenkomst in Worcester [Massachusetts], 23 maart 2002.)

Enige ware kerk

'De Heer heeft gezegd dat dit de enige ware en levende kerk op de aardbodem is waarin Hij welbehagen heeft [zie LV 1:30]. Dat zijn niet mijn woorden. Dat zijn zijn woorden. Tegen de profeet Joseph is gezegd dat de andere sektes verkeerd waren [zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:19]. Dat zijn niet mijn woorden. Dat zijn de woorden van de Heer. Maar dat zijn harde woorden voor mensen met een ander geloof. We hoeven ze dat niet in te wrijven. We dienen vriendelijk, goed en hoffelijk voor anderen te zijn, en door ons voorbeeld te laten zien waarin we geloven en hun zo de weg te wijzen die we hopen dat ze zullen volgen.' (Regionale conferentie, Ogden-Noord [Utah], 3 mei 1998.)

Wonder van het mormonisme

'Er is iets geweldigs in het evangelie van Jezus Christus dat het leven van mensen omvormt, dat mensen verbetert, dat hen verheft en laat opzien naar de sterren en hen iets goeds van hun leven laat maken. Er gebeuren wonderen als mensen het evangelie omarmen. We zien mensen die zich vertwijfeld voortslepen. Dan worden ze geraakt door het evangelie, en komen ze weer tot leven. Dan gebeurt er iets uitermate prachtigs. Ik noem dat het wonder van het mormonisme, die magistrale metamorfose die zich in hun leven voltrekt.' (Bijeenkomst in Boston [Massachusetts, 16 oktober 1998.)

Kerk gaat voorwaarts

'De kerk gaat voorwaarts. Er is nog nooit een tijd in de geschiedenis van deze kerk geweest waarin zij dynamischer voorwaarts gaat dan nu. Wat een geluk dat we deel uitmaken van deze grote beweging die uitgaat over de aarde om het leven van mensen te veranderen, hun het verlangen te geven beter te leven, het beter te doen, hun kennis te

'Dit is het werk waarvoor de Heiland zijn leven heeft neergelegd. Wij dienen Hem in het grote werk van de Vader: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'

'Allemaal dienen we naar voren te treden en de waarheid te verkondigen. Wandel in geloof en getrouwheid. Doe goed. Help anderen en strek de goede zaak van de Heer Jezus Christus in deze laatste dagen tot eer.'

geven van het heilsplan, hun inzicht te geven in de betekenis van de grote verzoening van de Heiland, hun leven tot zegen te zijn waar ze zich ook bevinden.' (Regionale conferentie, Houston [Texas], 19 september 1998.)

De kerk tot eer strekken

'Zorg ervoor dat alles wat u doet de kerk waarvan u lid bent, tot eer strekt. Dan zal de Heer u zegenen en grootmaken. Laat er geen vijandigheid onder u zijn, maar alleen liefde, ongeacht ras of omstandigheden. Laten we elkaar liefhebben zoals de Heer van ons verwacht.' (Bijeenkomst in Nadi [Fiji], 21 mei 2001.)

Dit zijn de tijden van de herstelling

'"Komt dan tot berouw en bekering", zei Petrus, "opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher" (Handelingen 3:19–21). Dit zijn de tijden van de wederoprichting. Dit zijn de tijden van de herstelling waarover in de Bijbel door de apostel Petrus en door Paulus duidelijk en krachtig wordt gesproken. Ik herhaal dat u en ik deel zijn van een profetie die in vervulling is gegaan, wij zijn deel van het plan van God, dat er eerst een afval zou zijn, die gevolgd moest worden door een herstelling.' (Bijeenkomst in Hamilton [Ontario, Canada], 8 augustus 1998.)

Grote en formidabele familie

'U maakt deel uit van een grote en formidabele familie — ruim elf miljoen sterk en verspreid over zo'n 160 landen — u die in uw hart een grote en sterke overtuiging van het bestaan van God onze eeuwige Vader meedraagt, van het bestaan van de Heer Jezus Christus, van de werkelijkheid van de Heilige Geest en zijn kracht die u beïnvloedt, van het feit dat God in deze bedeling weer gesproken heeft om zijn werk te herstellen en zijn eeuwige oogmerken te verwezenlijken in deze tijd, de bedeling van de volheid der tijden — deze glorieuze en wonderbaarlijke periode in de geschiedenis van de aarde, waarin Hij alle heerlijke zaken uit alle voorgaande bedeling heeft samengebracht — in de grote en laatste bedeling: de volheid der tijden.' (Bijeenkomst in New York [New York], 24 maart 2002.)

Invloed van een generatie

'Ik sta versteld van de kwaliteiten van de leiders die in de kerk worden opgeleid. Het zijn mannen en vrouwen met kracht en capaciteiten. Zij leren snel. Ze zijn toegewijd en getrouw. Ze zijn betere echtgenoten en vaders, echtgenotes en moeders geworden dankzij de gezinsversterkende programma's van de kerk. Ze zijn een aanwinst voor de gemeenschap waarvan ze deel uitmaken, evenals de generaties die na hen komen. Dat is de

schoonheid van dit werk. Als u het leven van iemand uit deze generatie beïnvloedt, is die invloed in de daaropvolgende generaties voelbaar.' (Toespraak voor de National Press Club, Washington D.C., 8 maart 2000.)

Geroepen te dienen

'We zijn gewone mensen die door de Heer worden opgepakt, een hier, een daar, en nog een elders, van wie de Heer een bisschop of een ringpresident, een zendingspresident of een tempelpresident of wat dan ook maakt. En het mooie is dat wij die verantwoordelijkheid onder de inspiratie en kracht van de Heer oppakken.' (Bijeenkomst in Richmond [Virginia], 14 november 1998.)

Laten we heiligen der laatste dagen zijn

'Laten wij het evangelie naleven, broeders en zusters. Laten wij, echtgenoten, onze vrouw respect tonen en haar integer en waardig behandelen. Laten de echtgenotes hun man met liefde en zorg omringen en hem behulpzaam zijn. Laten we als ouders, als vader en moeder, onze kinderen, die zoons en dochters van God zijn, met respect en liefde behandelen en hen met raad en daad terzijde staan. En laten kinderen gehoorzaam zijn aan hun ouders, hun raad opvolgen en het pad bewandelen dat hun ouders hun aangeven.

'Laten we getrouw zijn in het betalen van onze tiende en gaven. De Heer heeft beloofd dat wie tiende betalen niet verbrand worden [zie LV 64:23]. (…)

'Laten wij betere buren zijn. Laten we vriendelijk zijn. Laten we minzaam zijn voor mensen die niet tot ons geloof behoren. Laten we behulpzaam, royaal en goed zijn. Laten we heiligen der laatste dagen in de volle betekenis van dat woord zijn.' (Regionale conferentie, Payson [Utah], 16 september 2001.)

Wat verwacht de Heer van ons?

'Wat verwacht de Heer van heiligen der laatste dagen? Wat verwacht Hij dat we doen? Hij verwacht van ons dat we een goed mens zijn, een goede vader die van zijn vrouw houdt, die van zijn kinderen houdt, die het priesterschap eert, die met de rug recht en het hoofd omhoog in het leven staat — een goede, getrouwe en geweldige man. (…)

'Tot u vrouwen, u moeders, zeg ik: wees een goede echtgenote. Steun uw man. Wees aardig voor hem. (…) Help hem bij alles wat hij doet. Wees een goede moeder voor uw kinderen. (…) Breng ze in liefde groot.

'En kinderen, zie je ouders als je allerbeste vrienden. Luister naar ze. Doe wat ze je vragen te doen, want dat is wat de Heer zijn volk gevraagd heeft: kinderen in licht en waarheid en liefde grootbrengen.' (Bijeenkomst in Nouméa [Nieuw-Caledonië], 17 juni 2000.)

Grote zaak van de Heer

'Deze grote zaak van de Heer neemt overal in de wereld toe in kracht en macht en mogelijkheden. U en ik maken er deel van uit. U heeft op uw werkterrein net zo'n grote verantwoordelijkheid als ik op het mijne. Niemand onder ons kan zich veroorloven te verslappen. Allemaal dienen we naar voren te treden en de waarheid te verkondigen. Wandel in geloof en getrouwheid. Doe goed. Help anderen en strek de grote zaak van de Heer Jezus Christus in deze laatste dagen tot eer.' (Haardvuuravond, Sydney [Australië], 14 mei 1997.) ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Bereid u met gebed voor. Bespreek deze boodschap dan op een manier die deelname van het gezin stimuleert. Hieronder staan enkele voorbeelden:

1. Lees de alinea 'Enige ware kerk'. Bespreek met het gezin hoe we zoal kunnen getuigen van de waarheid zonder de overtuiging van de ander te kijk te zetten. Wellicht wilt u 'De gelijkenis van de twee lampen' van ouderling James E. Talmage (1862–1933) van het Quorum der Twaalf Apostelen bespreken. (Zie *Liahona*, februari 2003, p. 40.)

2. Lees de alinea 'De kerk tot eer strekken'. Vraag de gezinsleden te overwegen of zij met hun levenswandel De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen tot eer strekken. Vraag ze zaken op te noemen waarmee wij allen de kerk tot eer kunnen strekken.

3. Laat iemand de laatste alinea voorlezen. Vraag de gezinsleden wat we allemaal kunnen doen om het werk van het evangelie te bevorderen.

GEVONDEN EDELSTEEN

Ik verkondigde de christelijke godsdienst, maar mijn bekering volgde pas toen ik iemand met een bijzonder boek tegenkwam.

GILBERT NDALA MINGOTYI

Ik ben geboren in de Democratische Republiek Kongo. Mijn vader stond erop dat ik, zijn oudste zoon, mij bekwaamde in de leer van zijn christelijke kerk. Op vijfjarige leeftijd al ging ik met hem mee wanneer hij het woord van deur tot deur verkondigde.

Toen ik negen was, nam mijn vader zijn hele gezin mee de bergen in. Vaak reisden hij en ik dagenlang te voet naar de dorpen om daar te prediken.

De mensen waren altijd verbaasd als ze mij al zo jong zagen prediken. Toch bleef ik tegenover mijn vader volhouden dat ik nog niet klaar was voor de doop. Ik was er niet van overtuigd dat zijn religie antwoord had op de belangrijkste vragen.

Maar gehoorzaam als ik was, bleef ik de mensen bekeren tot een kerk waartoe ik zelf niet bekeerd was. Kort na mijn achttiende verjaardag besloot ik verder te kijken.

Op een zaterdag klopte er een onderwijzer aan om met mijn vader over mijn neef te praten. Ik zag dat hij een boek vasthield dat ik niet kende, *Een wonderbaar werk en een wonder*. Hij zag wel dat ik interesse had en bood aan het boek achter te laten. Ook zei hij dat ik welkom was bij een studiegroep.

Ik heb bijna de hele avond door het boek zitten bladeren. Als ik wat nieuws tegenkwam, maakte ik daar een aantekening van. Hoewel ik de leer niet helemaal begreep, was ik er zeker van dat zij waar was. Ik voelde me blij van binnen — het was alsof ik een echte edelsteen onder duizenden imitaties had gevonden.

De avond daarop ging ik naar de studiegroep, vijf man sterk, bij meneer Kasongo thuis. Hij had onderzoek verricht en was een boek tegengekomen over Amerikaanse kerken. ‘Mijn hart begon wild te kloppen toen ik de naam van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen las’, had hij gezegd. Hij schreef naar het hoofdkantoor van de kerk en kreeg na verloop van tijd informatie toegestuurd — waaronder *Een wonderbaar werk en een wonder*, van ouderling LeGrand Richards (1886–1983) van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Twee jaar lang kwam onze groep twee keer per week bij elkaar. Toen er in maart 1987 een zendelingechtpaar arriveerde, broeder Roger L. Dock en zijn vrouw Simonne, was de groep uitgegroeid tot vijftig personen.

Broeder en zuster Dock begonnen de zendelingenlessen in het Frans in een openbare school te geven. Daar sommige mensen alleen Swahili spraken, tolkte ik. Ik hoorde de zendelingenlessen dus voor het eerst terwijl ik aan het tolken was.

Op 9 mei 1987 was ik een van de tachtig mensen die zich in een plas bij een verlaten kopermijn lieten dopen. Voor mij was de doop een uiterlijke bevestiging van een

innerlijke bekering die jaren eerder had plaatsgevonden. Ik had gewacht op deze heilige verordening, zodat ik officieel lid van de kerk kon worden.

Ik ben rijkelijk gezegend — zo voel ik het als een grote zegen dat ik voor de zendelingechtparen kon tolken. Zij zijn zeer toegewijd aan het werk, alsof de Meester zelf naast hen werkt.

Ik dank mijn hemelse vader voor deze rijke ervaringen. Ook ben ik blij dat mijn vrouw, Jolie Mwenze, en ik een zoon in de kerk kunnen opvoeden. En vooral dank ik Hem dat Hij mij het evangelie heeft gestuurd — een edelsteen van onschatbare waarde. ■

Gilbert Ndala Mingotyi is lid van de wijk Lubumbashi 1 in de ring Lubumbashi (Democratische Republiek Kongo).

ILLUSTRATOR: JOSEPH ALLEMAN

Onderwijzen uit het hart

De zendelingen zijn aan het leren hoe ze beter kunnen lesgeven — en wij kunnen hen daarbij helpen: een gesprek met twee leden van de leidinggevende raad voor het zendingswerk — ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Charles Didier van het Presidium der Zeventig.

Er hebben veranderingen plaatsgevonden in de manier waarop de zendelingen lesgeven. Kunt u ons zeggen waar die veranderingen uit bestaan?

Ouderling Richard G. Scott: De belangrijkste verandering is dat de zendelingen de evangelieboodschap niet langer zonder meer uit het hoofd leren. Ze onderwijzen nu meer van hart tot hart, en we noemen dat onderwijzen met de Geest. De zendelingen wordt geleerd hun verstand en hun hart te vullen met de fundamentele leerstellingen, met bijbehorende schriftuurplaatsen, en met relevante ervaringen uit hun eigen leven. Uit die verworven kennis putten ze wanneer ze door de Geest proberen vast te stellen wat de behoeften van een onderzoeker of een gezin zijn.

De zendelingen zijn deze veranderingen in hun onderwijs aan het aanbrengen en ik vind dat ze daar goed in slagen. Hun studie, individueel en met hun collega, wordt veel doelgerichter. Nu is hun onderwijs begrijpelijk voor wie eerlijk van hart is en echt openstaat voor de boodschap.

Zijn er veranderingen in de lessen zelf aangebracht?

Ouderling Scott: Er zijn een paar veranderingen in de eerste les aangebracht. Het verhaal van Joseph Smith wordt er begrijpelijker door. Nu is duidelijk dat Vader in de hemel zijn woord altijd bij monde van profeten aan zijn kinderen openbaart.

Ouderling Charles Didier: We laten de mensen zien dat Joseph Smith geen uitzondering is in de wereldgeschiedenis. De Heer heeft zijn heilsplan herhaaldelijk door middel van profeten verkondigd. Maar het mensdom heeft de profeten categorisch verworpen of de boodschap naast zich neergelegd. Daarom zijn er herstellingen. Joseph Smith was voorbeschikt om de volheid van het evangelie — en nu voor de laatste keer — te herstellen, zodat we weten hoe we in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader kunnen terugkeren.

Zijn er nog andere veranderingen in het evangelieonderwijs door de zendelingen?

Ouderling Didier: Het leerplan is niet gewijzigd. De zendelingen hebben nog steeds dezelfde zes lessen,

LINKS: FOTO CRAIG DIMOND; ANDERE FOTO'S JOHN LUKE, TENZIJ ANDERS AANGEGEVEN, GEËNSCENEERD

De zendelingen zijn deze veranderingen in hun onderwijs aan het aanbrengen en ik vind dat ze daar goed in slagen. Hun studie, individueel en met hun collega, wordt veel doelgerichter.

LINKS: FOTO CRAIG DIMOND; RECHTS: FOTO STEVE BUNDERSON, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Als ik nog kinderen thuis had, dan zag ik erop toe dat ze het patroon begrepen dat met Adam is begonnen: een profeet, geroepen door de Heer, die met gezag in de volheid van het evangelie onderwijst. Ik leerde ze de cirkelgang van afval en herstelling.

waarin het evangelie op systematische wijze wordt behandeld. We vragen hun de leer te behandelen die in de lessen voorkomt. Ze beginnen de eerste les met de boodschap van de herstelling. Maar als de Geest hun dat ingeeft, kunnen ze de derde les geven voor de tweede of de vierde voor de derde. Dat maakt niet uit, zo lang ze alle leerstellingen maar behandelen.

Elke onderzoeker is verschillend. Daarom maken de zendelingen een lesschema aan de hand waarvan zij een onderzoeker onderwijzen, waarbij ze rekening houden met zijn of haar behoeften. Met een lesschema als leidraad kunnen de zendelingen heldere presentaties uitdenken. Als de presentatie goed doordacht is, is ze helder, en dan komen de woorden vanzelf met behulp van de Geest.

Ouderling Scott: Als de zendelingen dit consequent blijven doen, zullen ze niet alleen effectief zijn als zendeling. Ze zullen uiteindelijk ook een betere echtgenoot of echtgenote, vader of moeder, zijn omdat de realiteit van de schitterende boodschap deel van hun leven wordt.

Wat houdt dit alles in voor de opleiding van de zendelingen?

Ouderling Scott: De beste plek voor die opleiding is in het gezin. Als ik nog kinderen thuis had, dan zag ik erop toe dat ze het patroon begrepen dat met Adam is begonnen, van een profeet, geroepen door de Heer, die met gezag in de volheid van het evangelie onderwijst. Ik leerde ze de cirkelgang van afval en herstelling van de waarheid, zoals die tot aan de laatste bedeling heeft plaatsgevonden. Ik vertelde ze wat de profeet Joseph Smith tot stand heeft gebracht, hoe belangrijk het was dat de Vader en de Zoon persoonlijk aan hem zijn verschenen, en hoe hij is geroepen als de profeet van de herstelling.

Niets zal een zendeling beter voorbereiden dan wat hij in het gezin leert en wat hij zich daar eigen maakt, samen met de kennis die hij opdoet in de priesterschap, hulporganisaties, het seminarie en instituut. Er hoeft geen speciale cursus te worden gegeven, zo lang ze maar inzien dat het belangrijk is dat de beginselen worden nageleefd en dat die goed worden begrepen. Zendelingen die bijvoorbeeld

hun tiende betaald hebben, kunnen getuigen van de beloofde zegeningen die de Heer schenkt bij gehoorzaamheid. Een zendeling die een rechtschapen leven leidt, kan krachtig getuigenis geven, omdat hij geestelijke ervaringen heeft gehad. Naleving van de gedragsnormen en geloof in de Heiland liggen ten grondslag aan dergelijke ervaringen.

Is de formele opleiding van de zendelingen veranderd?

Ouderling Didier: In de opleidingscentra voor zendelingen wordt de zendelingen die een zending in hun moedertaal vervullen, geleerd hoe ze een lesschema moeten opstellen, hoe ze in hun eigen woorden moeten lesgeven, en hoe ze door de Geest moeten lesgeven. Voor wie een zending in een vreemde taal vervult, verschilt de aanpak enigszins, want als je een vreemde taal leert, moet er soms wel eens iets uit het hoofd worden geleerd. Bijvoorbeeld de woordenschat, en de grammaticaregels enzovoort. Ze gaan direct met de vreemde taal aan de gang, zodat ze zich bij aankomst in het zendingsveld verstaanbaar kunnen maken en bovendien een zendelingenles in hun eigen woorden kunnen geven. Lesgeven in het evangelie in een vreemde taal vergt meer tijd.

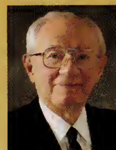
Ouderling Scott: In sommige opzichten verschilt het nogal van wat we gewoon waren. De zendelingen leren de inhoud van de lessen in hun moedertaal en vervolgens leren ze die in een vreemde taal te onderwijzen. Eenmaal in het zendingsveld zal de collega van de nieuwe zendeling een belangrijke rol spelen in het verder onder de knie krijgen van de taal en hoe de boodschap het beste gebracht kan worden.

Waar moeten toekomstige zendelingen zich wezenlijk op richten bij hun voorbereiding?

Ouderling Scott: Naleving van de gedragsnormen — zodat de Geest hen kan leiden. En ze moeten bekend zijn met de boodschap van de herstelling. Ze hebben het Boek van Mormon gelezen om een getuigenis te krijgen van Jezus Christus en zijn verzoening. Ze beseffen hoe belangrijk Hij voor ieder individu is. En in de mate dat ze dat weten, zullen ze degenen die dat allemaal nog in het opleidingscentrum voor zendelingen moeten leren, des te verder vooruit zijn.

In de wereldwijde instructievergadering voor leiders, gehouden op 11 januari 2003, heeft president Hinckley gezegd: 'Wij kunnen gewoon niet toestaan dat zij die het

ZENDINGSWERK

LEVENSBLOED VAN DE KERK

'Het zendingswerk is het levensbloed van de kerk. Het is de voornaamste manier om haar te laten groeien. Door dat werk heeft de kerk in 172 jaar haar huidige omvang bereikt.'

President Gordon B. Hinckley, 'Zendingswerk', *Eerste wereldwijde instructievergadering voor leiders,* 11 januari 2003, p. 17.

VIERLEDIG WERK

'Zendingswerk is meer dan twee jonge mannen die een uit het hoofd geleerde les aan onderzoekers geven. Het is meer dan dopen. Het is een vierledig werk van de zendelingen, ja, maar ook van de wijkleden, de bisschop, de zendingsleider van de wijk en de hele kerkorganisatie. Dat vierledige werk behelst: (1) het zoeken van onderzoekers; (2) het onderwijzen door de Geest; (3) het dopen van geschikte bekeerlingen; en (4) het sterken van nieuwe en minderactieve leden.'

President Gordon B. Hinckley, 'Zendingswerk', *Eerste wereldwijde instructievergadering voor leiders,* 11 januari 2003, p. 18.

ZENDINGSWERK

BUURVRIENDELIJKHEID

Laten we zorgen dat onze leden zich voortdurend bewust zijn van mogelijkheden om anderen te bereiken. Laat buurvriendelijkheid, anderen in liefde benaderen, de houding van onze leden worden, waar ze zich ook in de wereld bevinden.

President Gordon B. Hinckley, 'Zendingswerk', *Eerste wereldwijde instructievergadering voor leiders,* 11 januari 2003, p. 19.

ROEPING VOOR WIE DIE WAARDIG IS

'Zendingswerk in de kerk is zeker geen overgangsrite. Het is een roeping die de president van de kerk verstrekt aan hen die haar waardig zijn en haar aankunnen. (…) Het vereist van de zendelingen dat zij haar in alle opzichten waardig zijn. (…) Ik heb het volste vertrouwen dat onze jonge mensen, nu we de lat hoger leggen, zelfdiscipline zullen betrachten, dat ze boven de normen van de wereld zullen leven, zonde zullen vermijden en in al hun activiteiten het hoogste niveau zullen nastreven.'

President Gordon B. Hinckley, 'Zendingswerk', *Eerste wereldwijde instructievergadering voor leiders,* 11 januari 2003, p. 17.

niet waardig zijn, de wereld ingaan om de blijde boodschap van het evangelie te brengen.' Wat dienen toekomstige zendelingen specifiek te weten over het naleven van de gedragsnormen om goed voorbereid op zending te gaan?

Ouderling Scott: Ze moeten zo ver mogelijk uit de buurt blijven van de zonde. Dat zal ze bij hun voorbereiding een heel goed gevoel geven. Daardoor kunnen ze door de Geest geleid worden en het voorbeeld zijn dat ze in het zendingsveld behoren te zijn.

Bijna iedere jongere kan de stappen van bekering opzeggen of die uitleggen. Maar het is nog veel belangrijker dat ze begrijpen hoe ernstig sommige overtredingen in de ogen van de Heer zijn en dat ze die niet mogen begaan.

Ouderling Didier: Ik wou dat we de jongeren konden leren dat het beter is de grote zonden te vermijden. Voorkomen is beter dan genezen. We dienen hun liefde voor de Heer en zijn geboden bij te brengen. Als ze dat hebben, hoeven we ook geen grenzen te stellen in de trant van 'Als je die grens overschrijdt, kun je niet op zending.'

We hebben het gehad over wat ouders kunnen doen om onze jongemannen op een zending voor te bereiden — onderwijs in de grondbeginselen. Heeft u nog meer suggesties?

Ouderling Didier: De invloed van de ouders begint in de tienerjaren af te nemen, terwijl de invloed van leeftijdgenoten en andere volwassenen toeneemt. Daarom is deelname aan het programma van de Äaronische priesterschap zo belangrijk. Jeugdleiders kunnen de leringen en het voorbeeld van de ouders aanvullen, en van de leeftijdgenoten in het quorum kan een positieve invloed uitgaan.

Ouderling Scott: Een andere schitterende manier van voorbereiden voor de jongemannen die de zendingsleeftijd naderen, is met de zendelingen mee te gaan en zo ervaring op te doen. Zo zien ze hoe zendelingen onderwijzen en getuigen. Ze zullen vooral de leiding van de Geest voelen als ze zelf gaan getuigen of in de waarheid onderwijzen, hetzij met de zendelingen of in hun eigen quorumvergadering — dat is dan een stapje verder dan opstaan in een getuigenisdienst en hun getuigenis geven. Het gaat hier om het onderwijzen in evangeliewaarheden.

LINKS: FOTO NATHAN CAMPBELL

Ouderling Didier: Er zijn zoveel manieren om zendingswerk te doen. Schrijf een brief, geef een video van de kerk weg, geef uitnodigingskaartjes aan vrienden. Jongeren kunnen leeftijdgenoten begeleiden of helpen bij hun bekeringsproces. Als jongeren nu al aan zendingswerk gaan denken, dan hebben ze een voordeel als ze in het zendingsveld zijn, want ze hebben dan al eerder zendingswerk gedaan.

Hebben deze veranderingen al tot resultaten geleid?

Ouderling Scott: De wereld verslechtert, maar wij worden beter in onze evangelieverkondiging. President Hinckley heeft veel werk verricht om het aantal werkelijk bekeerden te verhogen en ze te behouden. Ik vind het prachtig dat de zendelingen hem daarin volgen. We hebben zendelingen voor wie de evangelieboodschap zo vanzelfsprekend is dat ze daar bij de bushalte in anderhalve minuut of vijf minuten iets zinnigs over kunnen zeggen. Ze weten nu veel beter hoe ze met iemand een gesprek moeten beginnen over de magistrale boodschap van de herstelling, ongeacht diens achtergrond. Het zal het onderwijs ten goede komen als er geen lesje wordt opgedreund.

En hoe kunnen wij, gewone leden, meedoen aan het zendingswerk?

Ouderling Didier: Iedereen kan iets doen. We hoeven niet per se les te geven. Als we iets verlangen te doen en erover bidden, kunnen we inzicht krijgen in hoe we een kind op een zending voor kunnen bereiden of hoe we iemand iets kunnen vertellen over het Boek van Mormon. We kunnen iemand een video van de kerk laten zien. Ieder moet voor zichzelf de beste manier vinden.

Ouderling Scott: De leden kunnen betrokken raken bij het bekeringsproces door onderzoekers te vinden, door een vriend te zijn gedurende het bekeringsproces, en hun getuigenis te geven op belangrijke momenten. Maar na de doop hebben bekeerlingen behoefte aan steun om van hun oude wereld een nieuwe wereld in te stappen. En op dat gebied kunnen de leden eigenlijk het beste werk verrichten in het zendingswerk. Het is niet moeilijk voor leden die begrijpen wat er aan de hand is en die hulp aan de Heer vragen om er gehoor aan te geven, of het nu het uitnodigen van nieuwe leden bij hun thuis is of naast hen gaan zitten in de avondmaalsdienst, of om hun meer te vertellen over onze leefwijze.

Ouderling Didier: Ik ben hier in de eerste plaats omdat een zendeling mijn vriend werd. Maar zendelingen worden overgeplaatst. En dan besef je dat je een vriend in de wijk of gemeente wilt.

Ouderling Scott: We moeten onze denkrichting veranderen van 'zendingswerk is iets wat ik *moet* doen' naar 'zendingswerk is iets wat ik *mag* doen.' Als je er eenmaal mee begint, is het echt heel spannend om te doen. Het is stimulerend. Het is geen last; het is een boeiende ervaring. ■

Dit vraaggesprek is gehouden door Larry Hiller en Adam C. Olson.

Een andere schitterende manier van voorbereiden voor de jongemannen die de zendingsleeftijd naderen, is met de zendelingen mee te gaan en zo ervaring op te doen. Zo zien ze hoe zendelingen onderwijzen en getuigen. Ze zullen vooral de leiding van de Geest voelen als ze zelf gaan getuigen of in de waarheid onderwijzen.

IK MIS ANDY

Ik was ziek. Ik kon niet slapen. Maar mijn arts gaf me veel meer dan medicijnen. Hij gaf mij een levendmakend antwoord.

STEVEN TUITUPOU

Toen mijn oudere broer, Andy, op 15-jarige leeftijd overleed aan botkanker, was het of er ook iets in mij stierf. In de week na Andy's dood, voelde ik me miserabel. Ik kon niet slapen. Soms leek het of ik geen adem meer kon krijgen.

Andy en ik hadden altijd mot. Hij moest altijd mij hebben. Hij pestte me altijd, hij wist van geen ophouden. En ik deed er op mijn beurt alles aan om zijn leven zuur te maken. Waarom voelde ik me dan zo ellendig nu Andy er niet meer was?

Ik lag uren te draaien en te woelen en naar het plafond te staren. Ik moest voortdurend aan Andy denken. Nog een paar dagen en dan zou ik twaalf worden. Ik was geen klein kind meer, maar na een kort gebed ging ik toch maar naar mijn moeder toe.

'Mam', fluisterde ik terwijl ik haar wakker schudde. 'Ik kan niet slapen. Ik heb hoofdpijn en ik kan bijna geen adem krijgen.'

Mam wist niet wat ze moest zeggen. Ze had een paar dagen eerder een zoon verloren. Ik zag wel aan haar bloeddoorlopen ogen en haar verdrietige gezicht dat ze even geen zin had in mijn problemen. 'We gaan morgen wel naar de dokter. Is dat goed, Steve?'

De volgende dag brak aan. Mijn broers en zuster gingen naar school, en mam en ik gingen naar dokter Freestone. Hij kende ons gezin goed. Met Andy meegerekend waren er zes levenslustige jongens en een meisje in ons gezin. Het was dr. Freestone die gipsverbanden aanlegde en ons weer dichthechtte. Hij wist de zaken altijd weer recht te breien.

Ik was verschillende keren bij hem op bezoek geweest; daar had ik geen fijne herinneringen aan. Ongemakkelijk keek ik de kamer rond. Toen kwam de dokter binnen.

'Hoi Steven, en wat scheelt er aan?' vroeg hij.

'Ik weet het niet. Ik heb last van hoofdpijn en soms kan ik 's nachts geen lucht krijgen', mompelde ik.

'En hoe lang heb je er al last van?' vroeg hij.

'Ongeveer een week', antwoordde ik langzaam.

Hij onderzocht me en stelde veel vragen. Daarna ging de dokter achter zijn bureau zitten. Hij nam zijn notities door en keek mij toen even onderzoekend aan. Toen nam hij het woord. 'Steven, ik kan eigenlijk niets vinden', zei hij. 'Je zegt dat je last hebt van hoofdpijn.'

Ik knikte.

'Waar dacht je aan toen je die hoofdpijn voelde opkomen?' vroeg hij.

Toen ik nadacht over die vraag, kreeg ik tranen in mijn ogen. 'Nou, ik denk dan meestal aan Andy.'

'Mis je Andy?'

Ik knikte onwillekeurig. De woorden stokten in mijn keel en de tranen biggelden langs mijn wangen. Ook mam begon te huilen. Toen zei dr. Freestone, die ook tranen in zijn ogen had, iets wat ik nooit zal vergeten.

'Weet je, Steven, Andy houdt van je. En hoewel je hem niet meer kunt zien, wil dat nog niet zeggen dat hij er niet meer is. Andy is gelukkig waar hij nu is, en volgens mij wil hij dat jij ook gelukkig bent.'

ILLUSTRATIE STEVE KROPP

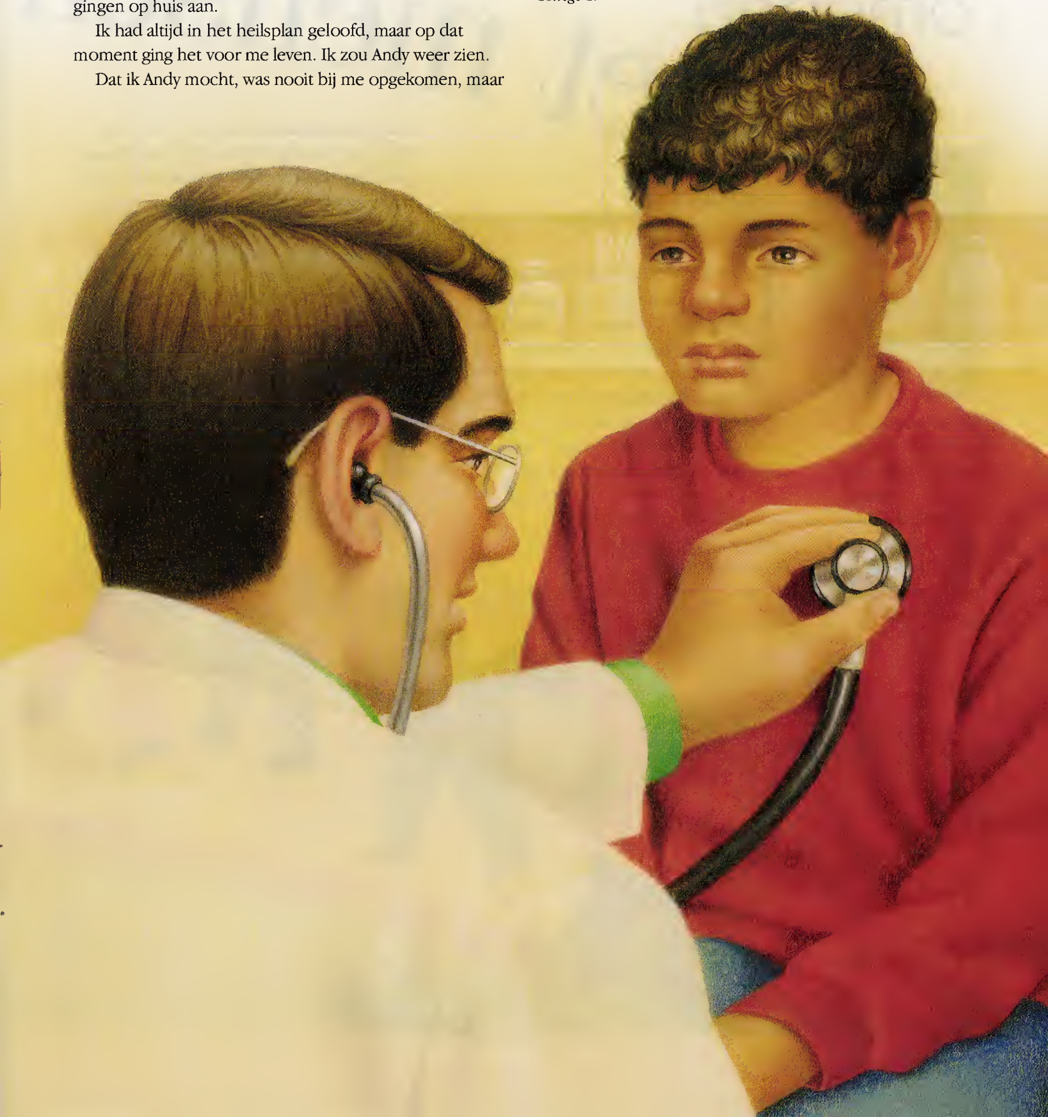
Wat hij had gezegd, klonk heel aannemelijk. Ik moest eraan denken dat ik mijn broer niet echt kwijt was. Hij zou in de geest bij mij zijn. Mam sloeg haar arm om me heen. We dankten dokter Freestone, droogden onze tranen en gingen op huis aan.

Ik had altijd in het heilsplan geloofd, maar op dat moment ging het voor me leven. Ik zou Andy weer zien.

Dat ik Andy mocht, was nooit bij me opgekomen, maar toen hij er niet meer was, miste ik hem meer dan wat ook.

Die avond sliep ik al snel in, met het besef dat Andy van me hield en wilde dat ik gelukkig was — net als hij. ■

Steven Tuitupou is lid van de wijk Orem College 12, ring Orem Utah College 1.

Onze kinderen leren omgaan met mensen

We kunnen onze kinderen leren om anderen te accepteren ondanks verschillen en om in te zien dat we allemaal kinderen zijn van een liefhebbende hemelse Vader.

GAYLE M. CLEGG
Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Elke schooldag keek de vierjarige Brandon uit naar Jonathan, een autistisch klasgenootje. Hij liep met Jonathan mee als de school uitging. In de klas legde hij vaak papier en krijtjes voor Jonathan klaar. Op zekere dag vertelde de lerares de moeder van Brandon over haar hulpvaardige zoon. Later vertelde zijn moeder aan Brandon wat de lerares gezegd had en vroeg hem waarom hij zo aardig was. Brandon kon haast niet geloven dat zijn moeder een vraag stelde waarvan het antwoord zo voor de hand lag: 'Nou, ma, Jonathan is mijn vriend, en hij zou de weg kwijtraken als ik hem niet hielp.' Voor Brandon was Jonathan geen kind dat anders was — hij was een vriend.

Heel kleine kinderen zijn van nature zachtmoedig, nederig, geduldig en liefdevol (zie Mosiah 3:19). Maar als ze ouder worden, worden zij zich ervan bewust dat er mensen zijn die anders zijn. Naarmate hun wereldje groter wordt, komen ze in contact met mensen die verschillen in taal, huidskleur,

die anders zijn

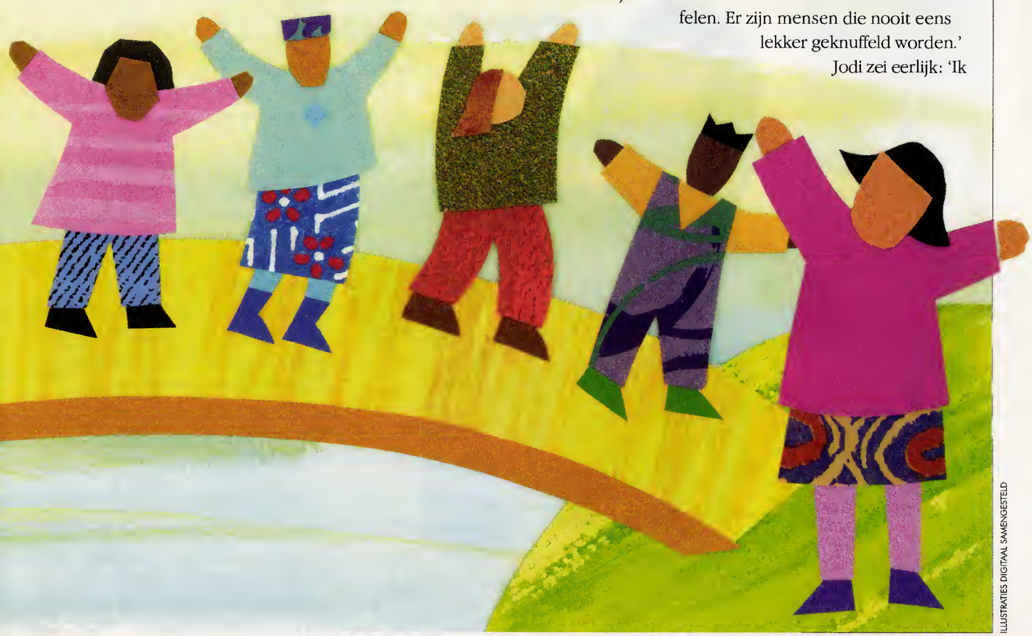
godsdienst, lichamelijke en mentale capaciteiten en sociale klasse. Als ouders willen we dat onze kinderen de christelijke eigenschappen zoals zachtmoedigheid, nederigheid en medeleven vasthouden. We willen dat hun hart vol is van liefde voor iedereen. Hoe kunnen we hen daarbij helpen?

Hij schonk zijn liefde aan iedereen

Een van de beste manieren waarop we onze kinderen kunnen leren omgaan met mensen die anders zijn, is hun te leren dat Jezus wil dat we voor iedereen aardig zijn. Het gezin waar de vijfjarige Jody toe behoort heeft een aparte gezinsavond gehouden in een verzorgingstehuis. Ze waren daar om voor de mensen die daar wonen te zingen. Jodi was nerveus toen ze het verzorgingstehuis binnenging en naast een meisje ging zitten dat een helm droeg, een handdoek om haar nek had en in een rolstoel zat. Het meisje kon maar één kant van haar lichaam bewegen. Ze kon niet praten, maar maakte blij klinkende geluiden toen ze de muziek van Jodi en de anderen hoorde.

Later op die avond zei Jodi's moeder: 'Ik ben blij dat we voor hen konden zingen, maar misschien hadden we er de tijd voor moeten nemen om ze allemaal te knuffelen. Er zijn mensen die nooit eens lekker geknuffeld worden.'

Jodi zei eerlijk: 'Ik

ILLUSTRATIES DIGITAAL SAMENGESTELD

De woorden 'Hij hield echt van iedereen' zetten Jodi aan het denken! Later zei ze tegen haar moeder dat ze het meisje in de rolstoel in haar droom had geknuffeld en dat ze hoopte dat ze nog eens terug zouden gaan naar het verzorgingstehuis. Een attente moeder gebruikt een jeugdwerkliedje om haar dochtertje iets te leren.

denk niet dat ik het meisje naast mij had kunnen knuffelen.' Jodi's moeder nam haar dochter mee naar de piano en begon te spelen en zingen:

Als je anders loopt dan anderen, (...)
Lachen ze je uit of doen ze je pijn,
Maar ik niet! Ik niet!
Ik speel met jou. Ik praat met jou.
Dan weet je dat ik van je hou.
Jezus liet geen mens alleen.
Hij hield echt van iedereen.
Dus dat doe ik ook! Dat doe ik ook![1]

De woorden 'Hij hield echt van iedereen' zetten Jodi aan het denken! Later zei ze tegen haar moeder dat ze het meisje in de rolstoel in haar droom had geknuffeld en dat ze hoopte dat ze weer een keer naar het verzorgingstehuis zouden gaan. Een attente moeder gebruikte een jeugdwerkliedje om haar dochtertje iets te leren.

Empathie betekent zich inleven in de belevingswereld van anderen, zich kunnen verplaatsen in de gevoelens of de gedachtegang van een ander, waarom hij of zij zich voelt of handelt zoals hij of zij doet. Wanneer iemand met *ontferming* bewogen is, is er sprake van sterke ontroering over het leed van anderen, innig medelijden.

Welk voorbeeld kunnen we beter gebruiken om onze kinderen te leren hoe ze anderen moeten behandelen dan de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan? 'Doch een Samaritaan, (...) toen hij [de gewonde man] zag, werd met (...) met ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe (...) en verzorgde hem (...). Ga heen, doe gij evenzo.' (Lucas 10:33–34, 37.)

Leiding van lieverlee

Wanneer onze kinderen ouder worden en zich bewust worden dat allerlei mensen anders zijn, kunnen we hun vragen stellen om richting te geven aan hun denken: Wie is onze naaste? Denk je dat Jezus wil dat we alleen de mensen die ons na staan liefhebben? Hoe kunnen we Jezus' leringen navolgen en anderen liefde geven? Hoe behoren we iemand te behandelen die onze hulp nodig heeft? Hoe behoren we iemand te behandelen die anders is dan wij?

Het standpunt van de ouders is een voorbeeld dat zij hun kinderen van jongs af aan kunnen voorhouden. Een standpunt wordt, zoals een tweede taal, aangeleerd en niet aangeboren. En het is van belang dat kinderen een correct standpunt leren als ze nog heel jong zijn. Als kinderen

na hun achtste een taal leren, spreken ze die vaak met accent. Een verkeerd standpunt kan later in het leven gecorrigeerd worden, maar hoe ouder de kinderen worden des te moeilijker het wordt om 'het accent' te corrigeren.[2]

Als uw kind iets vreemds aan iemand anders opmerkt en daar een opmerking over maakt, kunt u daar een leermoment van maken. Stel, u bent in een supermarkt met uw dochter en ze zegt: 'Die man heeft maar één been.' In plaats van haar de mond te snoeren of haar te zeggen niet zo te staren, kunt u bevestigen wat ze ziet en daarop in gaan. 'Ja, ik zie het, en hij rijdt in een rolstoel. Ik denk dat het niet meevalt als je veel boodschappen hebt.' U kunt zo pijnlijke situaties voorkomen en uw kind belangrijke waarden bijbrengen over aanvaarding en empathie. Kinderen moeten weten dat mensen met een handicap normale mensen zijn (ook zij doen boodschappen), maar dat ze met problemen te kampen hebben (ze doen dat in een rolstoel).

Kinderen vinden het wellicht een beetje eng om met iemand met een handicap te praten. We moeten aandachtig naar onze kinderen luisteren en hun angst sussen. Kinderen accepteren mensen die anders zijn als ouders hun leren dat mensen in wezen hetzelfde zijn, ook al zien ze er anders uit. Leer uw kind dat mensen met een handicap eerst en vooral mens zijn. Er zijn meer overeenkomsten dan verschillen met mensen die geen handicap hebben.

Onderwijs door voorbeeld

Als we onze kinderen de christelijke deugden zoals verdraagzaamheid en deernis willen bijbrengen, dan moeten we bedenken dat ons voorbeeld het zwaarst weegt. Tonen legt meer gewicht in de schaal dan uitleggen.

Wanneer kinderen vriendelijk en met mededogen worden bejegend, weten ze hoe dat voelt en kunnen ze dat bij anderen evenzo doen. Als u zich weet in te leven in een kind, zal hij of zij leren zich in anderen in te leven.

Is er een beter voorbeeld van hoe we anderen moeten behandelen dan de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan? 'Doch een Samaritaan, (…) toen hij [de gewonde man] zag, werd met (…) met ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe (…) en verzorgde hem (…). Ga heen, doe gij evenzo.'

Een vrouw vroeg een vriendin die in het buitenland had gewoond, hoe ze haar kinderen had geleerd om te gaan met de verschillen in cultuur. De vrouw zei dat zij en haar man hadden geprobeerd hun kinderen verdraagzaamheid bij te brengen en positief te staan tegenover verschillen in anderen door kinderen uit de buurt bij hun thuis uit te nodigen. Maar hun kinderen bleven kritisch op andere kinderen. 'Wat kunnen we nog meer doen om onze kinderen verdraagzaamheid te leren?', vroeg ze haar vriendin. De vriendin antwoordde dat zij en haar man niet alleen de kinderen uitnodigden, maar ook de ouders van de kinderen.

We kunnen onze kinderen aanmoedigen met verschillende kinderen te spelen in de hoop dat zij zo hun vriendenkring vergroten. Maar als we onze eigen vriendenkring beperken tot mensen met dezelfde achtergrond, zal al ons onderwijs tot dovemansoren gericht zijn. De kinderen horen wel wat er gezegd wordt, maar weten niet precies wat ze ermee moeten.

Onze dochter Emily gaat vaak met haar eenjarig dochtertje in het park spelen. Tijdens de wandeling naar het park glimlacht Ella en zegt 'Hoi' tegen de mensen op straat. Zodra Ella iemands aandacht heeft, begint ze onmiddellijk te brabbelen. Een vreemd accent, iemands huidskleur of een rolstoel kunnen Ella niet afschrikken. Ella's glimlach is net zo spontaan als die van haar moeder.

LINKS: ILLUSTRATIE SAM LAWLOR

De jongens, en alles waar ze voor stonden, zagen er dreigender uit dan de auto die diep in de modder was weggezakt. Toch waren ze blij dat ze iemand konden helpen. De wegslippende wielen spoten de modder in alle richtingen weg, de jongens kwamen van top tot teen onder te zitten, maar het lukte ze wel om de auto weer op de verharde weg te krijgen.

In het hart zien

Een paar jaar geleden maakte ons gezin na een erg regenachtige week een ritje door de natuur. Toen we de auto in de berm parkeerden om te kunnen genieten van de bloesem aan de kersenbomen, voelden we dat de banden van de auto wegzonken in de natte, zachte grond. We probeerden verscheidene keren om weer op de verharde weg te komen, maar daardoor zakte de auto alleen maar dieper weg in de drijfzandachtige modder. We zaten hopeloos vast en er was al een poosje geen auto langsgekomen.

Plotseling zagen we dat er een grote, verwaarloosde pick-up met zes luidruchtige tieners achter onze auto stilhield. Toen ze van de laadbak afsprongen, zagen we tattoos, tabakspruimen en wilde haarstijlen. Mijn man vreesde voor onze veiligheid en zei ons in de auto te stappen en de portieren op slot te doen. De jongelui vroegen mijn man of we hulp nodig hadden. Mijn man zei dat 'we' het probleem zelf wel aankonden.

De jongens, en alles waar ze voor stonden, zagen er dreigender uit dan de auto die diep in de modder was weggezakt. De jongens keken in de auto en zagen dat 'we' vijf kleine kinderen en een vrouw waren. Daarop zeiden ze mijn man om in de auto te gaan zitten en te starten terwijl zij duwden. De wegslippende wielen spoten de modder in alle richtingen. De jongens kwamen van top tot teen onder te zitten, maar het lukte

ze wel om de auto weer op de verharde weg te krijgen.

Mijn man trok zijn portemonnee om de tieners te belonen, maar ze weigerden en sprongen weer op de pick-up. Ze waren blij dat ze een broeder hadden kunnen helpen. Ze waren verdwenen voordat we ze fatsoenlijk hadden kunnen bedanken. Mijn man, die van het ergste was uitgegaan, was nog nooit zo dankbaar geweest. Uiterlijk kan ons ervan weerhouden in het hart te zien.

In ons gezin wordt nog vaak teruggegrepen op het verhaal van de gestrande auto als we de goedheid van de mens uit het oog dreigen te verliezen en onnodig een oordeel uitspreken. Jezus doorzag de uiterlijke bedekkingen van het hart. Hij ging om met tollenaren, schonk vergeving aan schuldenaren en genas zondaren.

Een medelevende samenleving

Kinderen die verdraagzaamheid leren, ervaren dat het vreugde schenkt om anderen op christelijke wijze lief te hebben. Een tienjarig kind met het downsyndroom en een spraakgebrek probeerde een korte tekst op te zeggen tijdens het kinderprogramma in de avondmaalsdienst. Toen ze daar stond te schutteren, kwam haar vierjarige zusje als vanzelfsprekend naast haar staan om haar de woorden in te fluisteren. De jeugdwerkleidsters waren zo wijs om niet te hulp te schieten. Zo gaven ze beide meisjes de kans ervan te leren. Toen het tienjarige meisje naar haar zitplaats op het podium terugkeerde, kreeg ze van veel kinderen een schouderklopje of een innemend knikje.

Een groep medelevende kinderen had de vreugde ervaren die in het jeugdwerkliedje wordt bezongen:

Jezus zegt: wees altijd lief,
vriendelijk en trouw;
als je lief voor and'ren bent,
houden zij van jou.[3] ■

NOTEN

1. 'Ik hou van jou', *Kinderliedjes*, 78.
2. Uit een interview met dr. Richard Ferre, specialist kinderpsychiatrie verbonden aan het Primary Children's Medical Center in Salt Lake City (Utah), 16 november 2002.
3. 'Jezus zegt: wees altijd lief', *Kinderliedjes*, 39.

Vraag & antwoord

Ik moet geld verdienen voor een zending en mijn opleiding. In de kerk leren we dat we niet op zondag moeten werken, maar bijna alle werkgevers waar ik aan de slag kan, verwachten van mij dat ik op zondag werk. Wat moet ik doen?

LIAHONA

Een thema dat vaak in het Boek van Mormon voorkomt is dat de Heer de gehoorzamen 'voorspoedig' maakt. (Zie 1 Nephi 2:20; 4:14; 2 Nephi 1:20; Jarom 1:9; Omni 1:6.)

Dat is geen garantie dat je buitensporig rijk zult worden of dat je in korte tijd financieel onafhankelijk zult zijn. Maar als je op zending wilt en de Heer wil dat je een zending vervult, zal Hij je, als je zijn geboden onderhoudt, helpen om je zending op de een of andere manier te bekostigen. Datzelfde geldt voor elk ander lofwaardig doel.

Als je er voor kiest om op de sabbat te werken, loop je niet alleen zegeningen mis, maar kun je ook niet getuigen van een van de belangrijkste geboden waarin je op je zending zult onderwijzen.

Uiteraard zijn er banen waarvoor men wel op zondag moet werken — zoals hulpdiensten, medische beroepen, politie, beveiliging enzovoort. Daarover heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) gezegd: 'In dergelijke gevallen spelen onze motieven een belangrijke rol. Als men op de sabbat werkt om er financieel beter van te worden, dan overtreedt men de geboden; immers, als het onnodig werk betreft, is op de sabbat verdiend geld, "vuil" geld' ('The Sabbath — A Delight', *Ensign*, januari 1978, p. 5).

De Heer kan je financieel zegenen omdat je zijn geboden onderhoudt.

Op je zending kun je niet getuigen van de zegeningen die je krijgt door de sabbat heilig te houden als je dat gebod zelf niet hebt nageleefd.

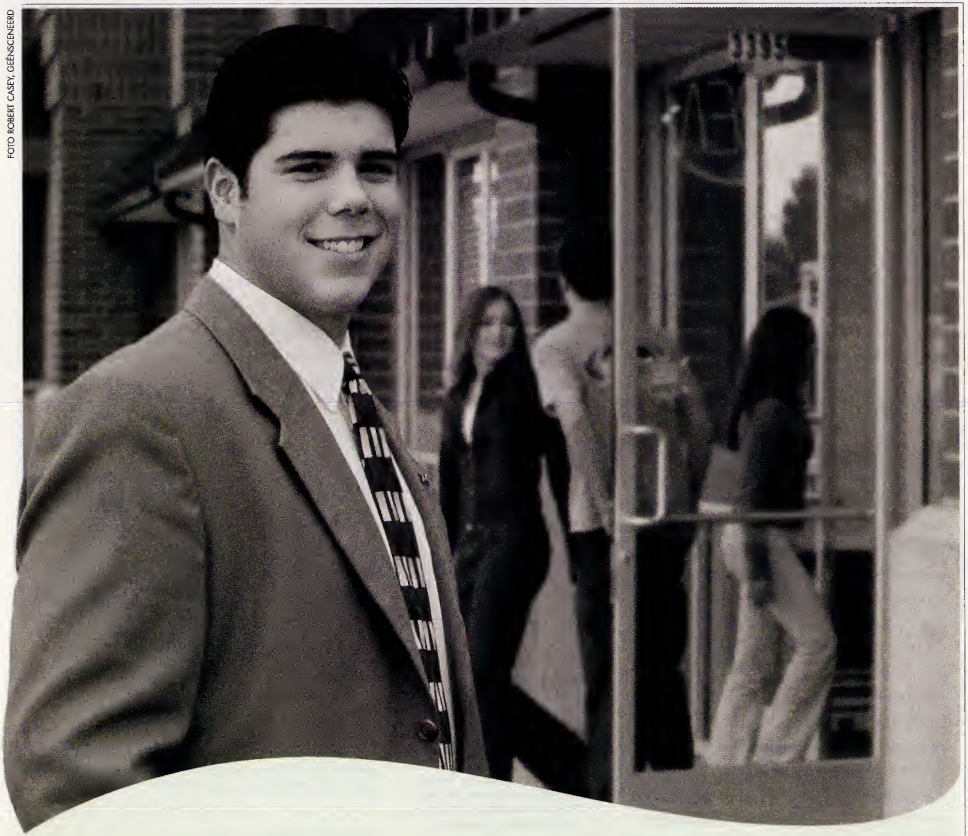
Vertel je hemelse Vader dat je zijn geboden wilt onderhouden; en toon Hem dat dan door een baan te zoeken waarvoor je niet op zondag hoeft te werken.

De Heer wil dat je Hem dient en dat je een goede opleiding volgt. Hij zal je helpen als je gelooft en je deel doet.

Laat je hemelse Vader in gebed en vasten weten dat je de geboden wilt onderhouden, dat je fatsoenlijk werk wilt vinden, en dat je de sabbat wilt heiligen. Ga dan op zoek naar die baan. Wellicht vind je geen droombaan, maar we moeten bereid zijn ons offers te getroosten voor de zegeningen die we verlangen.

Betaal een eerlijke tiende en gaven en toon de Heer zo dat Hij je geld kan toevertrouwen. En wat je ook doet, verlies je geloof niet. Nephi wist: 'Want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt.' (1 Nephi 3:7.)

FOTO ROBERT CASEY, GEËNSCENEERD

LEZERS

Een van Gods geboden is de sabbat heiligen. Als je de Heer en zijn geboden op de eerste plaats stelt, komt er een oplossing om op zending te gaan en daarna een goede opleiding te volgen. Als we op de Heer vertrouwen, zal alles ten goede medewerken (zie Romeinen 8:28).

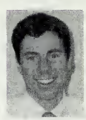
Ouderling Henricus Antonius Kroon (20), zendingsgebied Brussel (België/Nederland)

Misschien is dit een test om je op je zending voor te bereiden, waarmee je kunt bewijzen dat je van plan bent om de geboden te onderhouden. Met de hulp van je hemelse Vader zul je een baan vinden, en je zult er geen spijt van hebben dat je de sabbat heilig houdt.

Nahomie Lambin (15), gemeente Epinal, ring Nancy (Frankrijk)

Ik heb heel lang naar een baan gezocht. Ik ben erachter gekomen dat ik de Heer moet betrekken in mijn beslissing. Ik weet dat als ik op de Heer vertrouw en mijn best doe, hij mij op de juiste tijd de juiste baan zal geven.

Catherine Leddin (19), wijk Lauenburg, ring Hamburg (Duitsland)

'Hij heeft u beloofd, dat, indien gij zijn geboden onderhoudt, gij voorspoedig zoudt zijn in het land; en Hij wijkt nimmer af van hetgeen Hij heeft gezegd' (Mosiah 2:22). Een paar weken nadat ik een droombaan had

afgeslagen, ontstond er een andere vacature, en ik kreeg die baan, waarvoor ik niet op zondag hoefde te werken.

Ouderling Thomas George Haroldsen (20), zendingsgebied Stockholm (Zweden)

Ik heb twee zomers lang naar werk gezocht, en elke keer als ik zei dat ik niet op zondag wilde werken, was dat het eind van het gesprek. Ik bleef echter op de Heer vertrouwen. Toen kreeg ik een baan aangeboden waarvoor ik niet op zondag hoefde te werken. De Heer zoekt met je mee als je gehoorzaam bent aan zijn woorden.

Whitney Olson (17), wijk Queensland, ring Calgary-Zuid (Alberta)

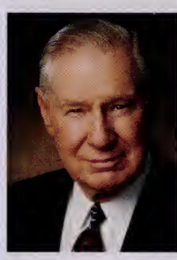
Ik moest kiezen tussen een goed betaalde baan en het heiligen van de sabbat. Ik koos ervoor de sabbat te heiligen, omdat de Heer beloofd heeft dat we voorspoedig zullen zijn in het land als we zijn geboden onderhouden. Na verloop van tijd, en ik moet zeggen dat mijn geloof in die tijd is beproefd, ben ik gezegend met een baan waarvoor ik niet op zondag hoeft te werken.

Rafael Dias de Moura (18), wijk Matinhos, ring Paranaguá (Brazilië)

Het viel niet mee om een baan te vinden waarbij ik niet op zondag hoefde te werken. Ik raakte vaak ontmoedigd, maar ik wist dat ik deed wat de Heer van mij verwachtte. Het duurde even voordat ik het doorhad, maar de Heer maakte de weg vrij zodat ik mij financieel kon voorbereiden op mijn zending zonder dat ik op zondag hoefde te werken.

Ouderling Jeremy Gohier (20), zendingsgebied Atlanta (Georgia)

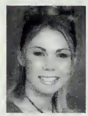

'Wat op de sabbat kan of niet kan, zal door onszelf moeten worden beoordeeld. We moeten proberen om eerlijk tegenover de Heer te zijn. Op de sabbat moeten we doen wat we moeten doen, met de juiste houding van aanbidding, en onze andere activiteiten beperken.'

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'De dag van de Heer', *Liahona*, januari 1992, p. 33.

Goud ligt niet aan de oppervlakte. We moeten ernaar graven. Misschien vinden we altijd wel eerst een baan waarvoor je op zondag moet werken, maar als we verder kijken, vinden we de baan waarvoor we geen zondagswerk hoeven te verrichten.

Cristina García Adum (17), wijk San Camilo, ring Quevedo-Zuid (Ecuador)

Mijn vriend zocht overal naar een baan die hij leuk vond, maar voor al die leuke baantjes moest hij op zondag werken. Ten slotte drong het tot hem door dat hij op zoek moest gaan naar een baan die niet zo 'leuk' was als hij wilde. Toen hij dat deed, vond hij een baan en nu is hij zich aan het voorbereiden op een zending.

Amanda Lung (16), wijk Orchard View, ring Fresno-Noord (Californië)

De antwoorden van zowel de lezers als de Liahona *gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.*

WAT VIND JIJ?

Jongeren: stuur je antwoord op de onderstaande vraag, met je naam, leeftijd, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto, naar:

Questions and Answers
Floor 24, 50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of per e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.org

Je antwoord moet uiterlijk 15 juli 2004 binnen zijn.

VRAAG

'Ik probeer elke dag in de Schriften te lezen, maar ik leer er niet echt veel van. Hoe kan ik meer profijt hebben van mijn schriftstudie?' ■

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2004

De Kindervriend

De wedstrijd

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Iedereen krijgt met moeilijkheden te maken. President Monson zegt dat er voor iedereen hulp is.

Iedereen wil graag worden wat hij kan. Maar dat is zwaar en inspannend. Dat ontdekte ook John Helander uit Göteborg. John is gehandicapt; hij kan zijn bewegingen moeilijk coördineren.

Bij een jonge-alleenstaandenconferentie in Kungsbacka nam John deel aan de 800 meter hardlopen. Hij kon dat nooit winnen. Hij liep veel eerder de kans vernederd te worden.

En wat was het een wedstrijd! De hardlopers schoten uit de startblokken en lieten John ver achter zich. De toeschouwers keken verbaasd toe. Wie was die deelnemer die zo ver achterbleef? Het rennersveld was al aan de tweede en laatste ronde begonnen toen John nog maar halverwege de eerste was. De spanning steeg toen de hardlopers op het lint afgingen. Wie zou er winnen? Wie zou er tweede worden? Toen kwam de eindsprint en het lint werd doorbroken. De menigte juichte; de winnaar werd omgeroepen.

De wedstrijd was voorbij — of toch niet? Wie is die deelnemer toch die blijft doorlopen als de wedstrijd al is afgelopen? Hij gaat over de eindstreep, maar wel pas van zijn eerste ronde. Weet die dwaas niet dat hij heeft verloren? Hij zwoegt door, de enige deelnemer die nog op de baan is. Alle ogen zijn op deze dappere loper gericht. Hij gaat de laatste bocht door en nadert de finish. Er is ontzag, diepe bewondering. Als John vlak voor de finish is, staat de menigte als één man op. Strompelend, vallend, uitgeput maar als overwinnaar breekt John het opnieuw bevestigde lint door. Het gejoel is kilometers in de omtrek te horen.

Ieder van ons rent de wedstrijd van zijn leven. Maar jij en ik rennen niet alleen. Er is een menigte familieleden, vrienden en leiders die ons aanmoedigen, die applaudisseren voor onze vastbeslotenheid als we na gevallen te zijn, weer opstaan en doorzetten. De wedstrijd van het leven is niet voor sprinters op een effen baan. Er zijn valkuilen en obstakels. Deze lofzang boezemt vertrouwen in:

Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,
want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt.
Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad,
als gij vol vertrouwen Mij nimmer verlaat.
('O, vast als een rotssteen', lofzang 53)

Laten we niet denken aan mislukking. Laten we een eind maken aan alle gewoonten die ons hinderen. Laten we zoeken; laten we de prijs winnen die voor ons allemaal bereid is: verhoging in het celestiale koninkrijk van God. ●

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1987.

ILLUSTRATIE MICHAEL T. MALM

ILLUSTRATIE THOMAS S. CHILD

EEN HUIS OF EEN *Thuis*

SHEILA E. WILSON

'En gij zult geen lust hebben om elkander kwaad te doen, maar alleen om vreedzaam te leven' (Mosiah 4:13).

Neem een huis in gedachten. Stel je je een huis voor met ramen en een deur? In het huis woont een gezin dat daar eet, slaapt en leeft. Een huis wordt een thuis als de gezinsleden samen leren, leuke dingen doen en elkaar helpen.

Vele jaren geleden brandde het huis van een gezin af. Een buurman probeerde de zevenjarige jongen uit het gezin te troosten. 'Johan, wat vervelend dat jullie huis is afgebrand.' Johan dacht even na en zei toen: 'Ach, het was maar een huis, ons thuis staat nog overeind. Ja, ons thuis is er nog, we hebben er alleen even geen huis voor.' De brand ten spijt waren de vriendelijke gevoelens voor elkaar niet verloren gegaan.

Wat doe jij om van jullie huis een thuis te maken? Je nodigt de Geest uit als je liefde toont en voor de anderen in jullie gezin zorgt. Je kunt thuis de doorslag geven als je de leringen van het evangelie naleeft.

Toen Wouter vijf jaar was, vroeg zijn moeder hoe hij zich zou gedragen als Jezus bij hun langskwam. Zou hij de anderen in het gezin anders behandelen? Zijn moeder gaf hem een plaat van een huis en een paar papieren bloemen. Elke keer als het hem lukte om te delen met zijn broers of geen ruzie te maken, mocht hij een bloem op het huis plakken. De plaat herinnerde hem eraan om een thuis van hun huis te maken.

Van je huis een thuis maken

Knip de bloemen op pagina K4 uit. Schrijf daarna je familienaam op het naambord op het huis. Als je je gezinsleden helpt of de evangeliebeginselen naleeft, plak je een bloem op het huis. Als je bloemen toevoegt, verandert je huis in een thuis. Hang de plaat ergens op waar hij je eraan herinnert om van je huis een thuis te maken!

Ideeën voor de participatieperiode

1. Lees het verhaal over Jezus Christus die de Nephieten bezoekt en hun gebiedt te bidden (zie 3 Nephi 18:17–21). Schrijf op het bord: 'Gezinsgebed sterkt het gezin'. Schrijf schriftuurplaatsen over gebed (zie hieronder) op strookjes papier, en bind elk strookje aan een stokje vast. Laat elke klas een tekst voorlezen en bespreek de zegeningen van gebed (bijvoorbeeld Alma 37:37; 3 Nephi 18:15; 3 Nephi 18:20; 3 Nephi 18:21; Moroni 10:4–5; LV 68:28; LV 88:63; LV 112:10). Laat elke klas een tekst lezen, de zegening in de tekst noemen en het stokje naar voren brengen. Als alle stokjes voorin zijn, bindt u ze bij elkaar. Vraag een kind de bundel stokjes door te breken. Als de stokjes bij elkaar zijn gebonden, worden ze sterker. Evenzo kunnen de zegeningen van het gebed een gezin sterken. Vertel een ervaring waarin uw gezin door gezinsgebed is gesterkt. Zing een lied of een lofzang over gebed. Laat de kinderen tot slot een tekening maken en inkleuren over 3 Nephi 18:21 die ze thuis kunnen ophangen.

2. Teken een groot huis op het bord. Teken ook een tafel en stoelen in het huis. Geef vijf of zes kinderen een stukje krijt, en fluister hen in een gezinslid aan tafel te tekenen die in de Schriften leest. Laat de pianist een liedje of lofzang over de Schriften spelen, en laat het jeugdwerk raden wat het gezin in de tekening aan het doen is. Leg uit dat zoals de kinderen gezegd was iets te tekenen, de Heer door middel van de Schriften tot zijn kinderen spreekt. De Schriften kunnen ons helpen als we er geregeld in lezen, erover bidden en de leringen naleven. Help de kinderen met het uit het hoofd leren van LV 19:23 (zie Onderwijzen — geen grotere roeping *[1999], p. 171–172). Laat elke klas een vers uitbeelden (met uitzondering van vers 8) uit 'Verhalen uit het Boek van Mormon'* (Kinderliedjes, *p. 62) en laat ze het daarna zingen in het jeugdwerk. Geef de kinderen de uitdaging om de volgende zondag LV 19:23 uit het hoofd te kennen.* ●

Schriften in een KOFFER

'Het Boek van Mormon en de heilige Schriften zijn voor uw onderricht door Mij gegeven' (LV 33:16).

JENNIFER JENSEN
Gebaseerd op een waar verhaal

Keryn propte een extra spijkerbroek in haar koffer en drukte hem toen met moeite dicht.

'Zo!' zei ze in zichzelf.

Ze had al maanden uitgekeken naar de schoolreis. Haar klas zou twee dagen op kamp gaan, en dan als pioniers leven — kaarsen maken, boven een kampvuur koken, een blokhout bouwen.

Keryn keek haar kamer rond om te zien of ze niets vergeten was. Ze had haar tandenborstel ingepakt. Ze had schone kleren en een extra paar schoenen bij zich — o, ze moest haar vuile bloes nog opruimen.

Toen ze haar bloes opraapte, viel haar oog op de Schriften die op haar nachtkastje lagen. Ze verstijfde.

Iedereen thuis had zich voorgenomen elke dag in het Boek van Mormon te lezen, en tot dusver had Keryn geen dag gemist. Maar zou dat haar ook lukken in een blokhut vol met schoolvriendinnen? Met een diepe zucht maakte ze haar koffer open en stopte haar Schriften tussen de T-shirts en spijkerbroeken. Toen ging ze op de koffer zitten om hem dicht te krijgen. Misschien was er wel wat tijd over om even apart te gaan zitten lezen.

*****

'Kom op, Keryn. Wie het eerste bij het kampvuur is!' Sarah zette het op een lopen, en Keryn probeerde haar in te halen.

Het was een leuke en drukke dag geweest. Keryn had een boom helpen kappen voor de nieuwe blokhut, een pit van katoendraad keer op keer in kaarsenwas gedoopt, een stuk zeep in de vorm van een walvis gemaakt, en in het meer gezwommen.

En het was nog veel leuker geworden, want ze hadden rond het kampvuur ook nog liedjes gezongen en naar een spannend verhaal geluisterd. Ten slotte liepen Keryn, Sarah en twee hutgenootjes arm in arm in het donker luid zingend naar de blokhut.

De meisjes gingen op het stapelbed liggen, vertelden verhalen, bespraken de dag en hadden veel plezier. Toen begonnen ze zich een voor een klaar te maken voor de nacht.

Keryn poetste haar tanden, klom toen op het bovenste bed en luisterde naar de anderen. Ze had besloten haar Schriften in de koffer te laten, maar voelde zich daar

ILLUSTRATIES RICHARD HULL

'Oké', zei Keryn tegen zichzelf, 'Het is tijd om een zendeling te zijn.'

'Het is een boek zoals de Bijbel en het wordt het Boek van Mormon genoemd', zei ze hardop.

Sarah klom bij haar op het bed. 'Waar gaat het over?'

Carol en Tasha kwamen er ook bij staan.

Keryn ging rechtop zitten. 'Nou kijk, ik ben nu in een deel dat Mosiah heet, en een profeet, Abinadi, predikt het evangelie tegen een slechte koning en zijn priesters. Hij vertelt hun over de tien geboden en alles wat ze eigenlijk al hadden moeten weten. Maar ze doen in plaats daarvan slechte dingen.' Ze schoof een beetje op zodat Tasha op het bed kon komen zitten.

'Wat gebeurt er met hen?' vroeg Tasha.

'Nou, later zal de koning Abinadi, die God niet wilde verloochenen, laten doden.'

'Wat!' roept Sarah uit. 'Maar dat is vreselijk.'

'Ja, om verdrietig van te worden', gaf Keryn toe. 'Maar Alma, een van de priesters van de koning, geloofde de woorden van Abinadi wel. Hij zal uiteindelijk het evangelie aan veel mensen prediken.'

'Dat is tof', zei Tasha. 'Ik lees bijna elke dag in de Bijbel, maar ik heb hem niet bij me.' Toen ging ze op haar buik liggen en stak haar hoofd over de bedrand. 'Hé Carol, heb je gezien hoe ik in het meer sprong vanmiddag?'

Keryn glimlachte, het gesprek kwam weer op de bezigheden van de dag. Ze was blij dat ze haar Schriften niet in haar koffer had laten zitten, blij dat haar vriendinnen haar niet hadden uitgelachen, en ze was blij dat ze iets over het Boek van Mormon had kunnen vertellen.

Ze keek naar Sarah, Carol en Tasha, die nu druk in gesprek waren over hun knutselwerkjes, waarna ze verder ging met lezen, over Abinadi en koning Noach. ●

toch niet lekker onder. Toen kwamen deze woorden bij haar op: 'Lezen. Je weet dat je in de Schriften behoort te lezen.'

Met tegenzin klom Keryn haar bed uit en haalde de Schriften uit haar koffer. Toen klom ze weer naar boven en probeerde haar boek-van-mormon zo onopvallend mogelijk te openen.

Dat had ze gedacht. Ze had net Mosiah opgeslagen toen Sarah haar hoofd om de hoek van het stapelbed stak. 'Wat ben je aan het lezen?' vroeg ze.

'Mijn liefde voor het Boek van Mormon groeit gestaag. Elke keer als ik het lees, lijkt het alsof mij nieuw licht geschonken wordt. Ik houd van dit gewijde boek.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Wij getuigen eveneens', *De Ster*, december 1989, p. 13.

Jennifer Jensen is lid van de wijk Zionsville in de ring Indianapolis-Noord (Indiana).

Zendingswerk

Je kunt je voorbereiden op een zending en tegelijkertijd de voltijdzendelingen helpen! Kies hieronder een paar activiteiten uit en doe die op de gezinsavond.

1. Zing een lofzang of jeugdwerkliedje over op zending gaan of hoe je met anderen over het evangelie kunt praten.

2. Kleed je als een zendeling.

✦ Vraag je broertjes en zusjes of ze zich op de gezinsavond als zendeling willen kleden: jongens in een wit overhemd en stropdas en meisjes in een jurk of rok.

✦ Knip kleine vierkantjes uit karton en maak daar naamplaatjes voor zendelingen van. In plaats van je naam er op te schrijven, schrijf je een eigenschap op waarmee je een betere zendeling wordt en die je wilt ontwikkelen (bijvoorbeeld Elder Vrolijk of Zuster Nederig). Na de gezinsavond leg je de naamplaatjes ergens waar je ze kunt zien om je aan je doelstelling te herinneren.

3. Steun een zendeling uit jouw wijk of gemeente door hem of haar een brief te schrijven, waarin je hem of haar dankt voor het belangrijke werk dat hij of zij doet.

4. Oefen je nu in zendingswerk doen.

✦ Bedenk vragen die mensen over het evangelie kunnen hebben. Oefen je in het beantwoorden van die vragen.

✦ Nodig de voltijdzendelingen of de wijk- of gemeentezendelingen uit om bij jullie een korte boodschap te komen geven.

✦ Bid voor kansen om iemand over het evangelie te vertellen.

✦ Zorg voor een aantal boek-van-mormons, voor ieder gezinslid één (of één exemplaar voor het hele gezin samen). Schrijf je getuigenis voorin het boek. Knip een boekenlegger uit een stuk karton. Maak een tekening op de boekenlegger en schrijf er een paar lievelingsteksten bij. Geef de boeken en de boekenleggers aan mensen die interesse in het evangelie hebben.

5. Doe een spelletje met de Schriften. Laat elk gezinslid de schriftuurplaats van drie lievelingsteksten op drie strookjes papier schrijven. Vouw de strookjes dicht en doe ze in een schaal. Pak om de beurt een strookje uit de schaal. Wie een strookje pakt, leest de schriftuurplaats op. Iedereen probeert zo snel mogelijk de tekst te vinden. Wie de tekst het eerst vindt, leest die op en neemt daarna weer een strookje uit de schaal. ●

ILLUSTRATIE PHYLLIS LUCH

Het gezin sterken

'En gij zult geen lust hebben om elkander kwaad te doen, maar alleen om vreedzaam te leven' (Mosiah 4:13).

Zelfs kinderen kunnen de sfeer thuis ten goede beïnvloeden — weet je hoe? Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen legt uit: 'De sleutel tot een sterk gezin, is de Geest bij ons thuis uit te nodigen.' ('Het gezin sterken: onze heilige taak', *De Ster,* juli 1999, p. 38.) Als je bidt, in de Schriften leest, vriendelijk bent en anderen dankt voor wat ze voor je doen, maak je jullie thuis sterk! Want als je dat doet, nodig je de Geest bij je thuis uit.

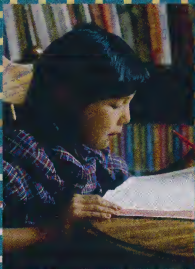
Maar de Geest wil niet bij je wonen als er ruzie is of als je boos bent. Toen Jezus de Nephieten bezocht, leerde Hij hun: 'Hij, die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar is van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn met elkander te twisten' (3 Nephi 11:29).

De Geest vertrekt als je ongehoorzaam bent of ruzie maakt. Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen zegt: 'Kinderen hebben de plicht om hun ouders gehoorzaam te zijn, op school hun best te doen, en met de huishoudelijke karweitjes te helpen. Ze leven naar de oproep in de Schriften om geen ruzie met elkaar te maken.' ('Let Every Man Learn His Duty', *Ensign*, november 1980, p. 70.)

Volg je de raad van de leiders van de kerk op en ben je gehoorzaam en vriendelijk, dan zul je de Geest bij je hebben en zullen jullie het thuis prettig hebben. ●

DILLEEN MARSH, *CHRISTUS BIDT MET DE KINDEREN*; FOTO'S WELDEN C. ANDERSEN, MARTY MAYO, JED A. CLARK, MICHAEL SCHOENFELD, MATTHEW REIER EN ROBERT CASEY, GEËNSCENEERD

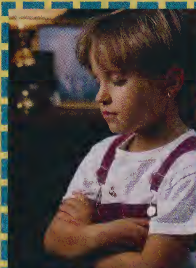

ACTIVITEITEN EN IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

1. Knip de twaalf plaatjes op deze bladzijde uit; knip daarna twaalf stroken papier die even breed zijn als de plaatjes. Bedenk welk beginsel of welke handeling op elk plaatje staat en hoe dat jullie gezin sterk kan maken. Plak elk plaatje op een strook papier en maak van de stroken een papieren ketting.

2. Bespreek de twaalf plaatjes op een gezinsavond en maak er gezamenlijk een ketting van zoals als in idee 1. (hierboven). Laat de gezinsleden extra stroken knippen en daarop nog meer ideeën tekenen waarmee het gezin gesterkt kan worden. Hang de ketting ergens op waar je eraan wordt herinnerd dat elke schakel belangrijk is voor de sterkte van de ketting — of het gezin.

3. Bespreek de uitspraak van ouderling Robert D. Hales in een gezinsavondles of in een toespraakje in het jeugdwerk. Vertel hoe de Heilige Geest je geholpen heeft om jullie gezin hechter te maken of je heeft ingegeven om een van je broers of zussen te helpen. Bespreek hoe jij gezegend bent, omdat je gehoorzaam was aan je ouders. Schrijf ook eens op wat je kunt doen om de Geest bij jullie thuis te voelen.

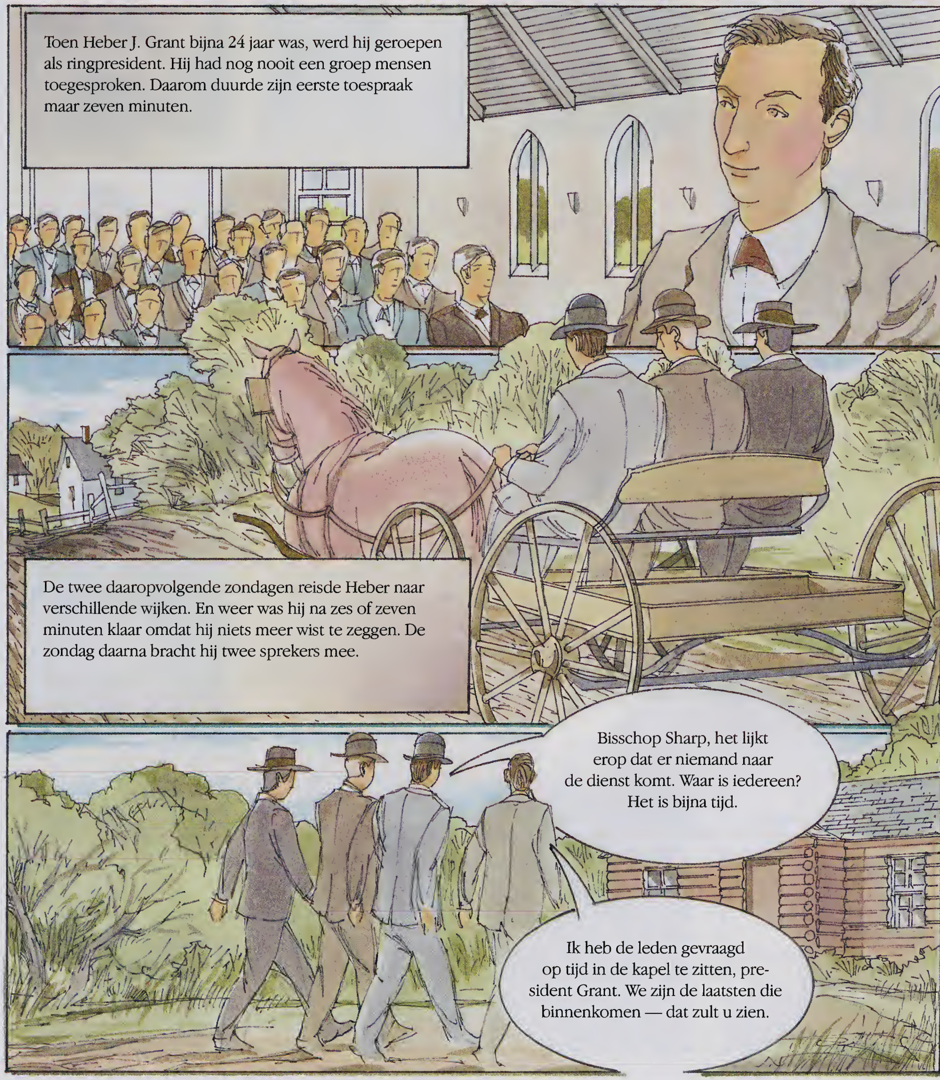

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

Spreken in de kerk

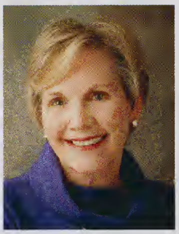

ILLUSTRATIES MIKE EAGLE

In het kerkgebouw waren alle zitplaatsen bezet! Heber dacht dat hij zoals gewoonlijk maar een paar minuten zou spreken. In plaats daarvan sprak hij met gemak bijna een uur. Hij voelde de leiding van de Geest.
Die avond ging Heber dankbaar op zijn knieën.
Ik dank U, hemelse Vader, dat u mij vandaag met de Geest hebt gezegend toen ik sprak.
De daaropvolgende zondag verwachtte hij net zo goed te zullen spreken, dus bereidde hij zich niet zo goed voor. Hij was echt uit het veld geslagen toen hij niets wist te zeggen! Hij sprak maar vijf minuten.
Vergeef me alstublieft dat ik mij niet had voorbereid. Ik weet dat ik alleen kan spreken als ik eerst uw Geest zoek.
Hij verliet de dienst met tranen in de ogen en ging naar een weiland om te bidden. Daarna heeft hij altijd als hij moest spreken op de Geest vertrouwd.
Aangepast overgenomen uit Preston Nibley, De presidenten van de kerk (1974), p. 224–227.

Werken voor Jezus

'In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:40).

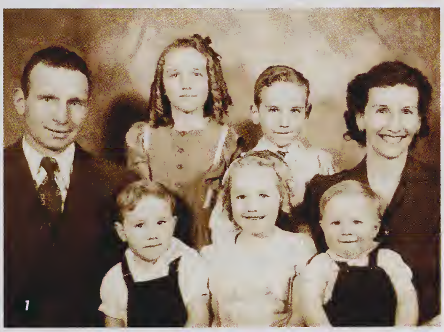
Uit een vraaggesprek dat Monica Weeks van de kerkelijke tijdschriften met zuster Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente, heeft gehad.

Ik ben opgegroeid in Herriman (Utah), een dorpje met maar één wijk. Elke keer als we de kapel binnenkwamen, hingen daar grote platen van de profeten uit deze laatste dagen. We leerden uit ons hoofd wie wie was, net zoals we de geloofsartikelen uit ons hoofd leerden. We werden er onwillekeurig toch een beetje door gevormd.

Toen ik tien was, kreeg mijn moeder een infectie aan de binnenbekleding van haar hart. Er waren vijf kinderen in ons gezin. We wisten dat mama heel ziek was. We woonden een heel eind van het ziekenhuis af, en in die tijd was het kinderen niet toegestaan om een patiënt in het ziekenhuis te bezoeken. Als we moeder bezochten, stonden we buiten en zij stond binnen voor het raam.

Toen we thuiskwamen, riep vader ons bijeen in de slaapkamer van mijn ouders. We knielden allemaal om het bed en baden voor moeder. Ze lag een maand in het ziekenhuis en werd gelukkig weer beter. Ik heb een getuigenis dat onze Vader in de hemel onze gebeden hoort en verhoort.

De zomer die volgde op de thuiskomst van mijn moeder was heerlijk. Het jeugdwerk was echt top! We gingen op een doordeweekse dag naar het jeugdwerk. Een keer maakten we poppetjes van oude sokken. Ook maakten we kleine leren jurkjes. We knipten franjes aan de onderkant van de jurkjes en brachten kralen aan. Daarna vlochten we het haar. Ook borduurden we

1

2

3

1. Met de wijzers van de klok mee: Jesse Dansie (vader), Joyce, Rodney, Ruth (moeder), Boyd, Bonnie en Richard.
2. Ongeveer negen maanden.
3. Met haar moeder.

gezichtjes voor de poppetjes. En we maakten bedjes uit karton en garen.

In het jeugdwerk kreeg ik mijn getuigenis. Daar leerde ik het evangelie kennen en bracht de prachtige muziek mij dichter bij de Geest. Ik herinner mij de leidsters die ons de liedjes zo toegewijd leerden. Zingen is leuk! Ik herinner me niet dat iemand me heeft verteld wat ik voelde, maar het was de Geest. Die invloed kan goede muziek hebben.

Toen het mijn laatste jaar in het jeugdwerk was, had ik Marth Christensen als lerares, een lieve oude dame. Ze hielp ons de geloofsartikelen uit het hoofd leren. Ik ken de geloofsartikelen nu nog steeds, omdat ik ze in het jeugdwerk heb geleerd. We gingen vaak bij zuster Christensen op bezoek. Het was heerlijk om bij haar thuis te zijn. Ze leerde ons koken, en we maakten koekjes en snoepjes. Soms brachten we de lekkernijen langs bij iemand die aan huis gebonden was. Het voorbeeld van uitnemende leraressen leerde mij te dienen.

Ons getuigenis begint klein, maar het wordt van lieverlee groter. Ik ben met een gelovig hart geboren, en daar ben ik blij om. Maar veel van wat mijn overtuiging versterkte, vond plaats in het jeugdwerk. Het was een blijde tijd.

Ook leerde ik thuis hoe je kon dienen. Ik zag hoe mijn ouders en grootouders dienden en liefdevol voor anderen zorgden. Het is belangrijk dat kinderen samen met hun ouders hulp bieden. Als een ouder iets voor een ander doet, kun je iets langsbrengen of op een andere manier helpen. Als je je ouders helpt, leer je als gezin hulp te bieden. Anderen helpen versterkt ons getuigenis van de Heiland.

Mijn man, Jim, en ik hebben een zending in Engeland vervuld. Toen we op een keer naar huis belden en met het thuisfront spraken, vroeg onze driejarige kleinzoon, James, mij: 'Oma, werkt u voor Jezus?' Het was zo fijn om te kunnen zeggen: 'Ja, wij werken voor Jezus.' Wanneer we in de kerk dienen, werken we voor onze Heiland. Ik houd van Hem, en ik ben blij dat ik Hem kan dienen, waar ik ook ben. ●

4. Een pop die ze op het jeugdwerk heeft gemaakt.

5. Ongeveer drie jaar (tweede van links) met broers Rodney, Richard en zus Joyce.

6. De kleinkinderen van zuster Parkin.

'Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12.)

De jeugdwerkles

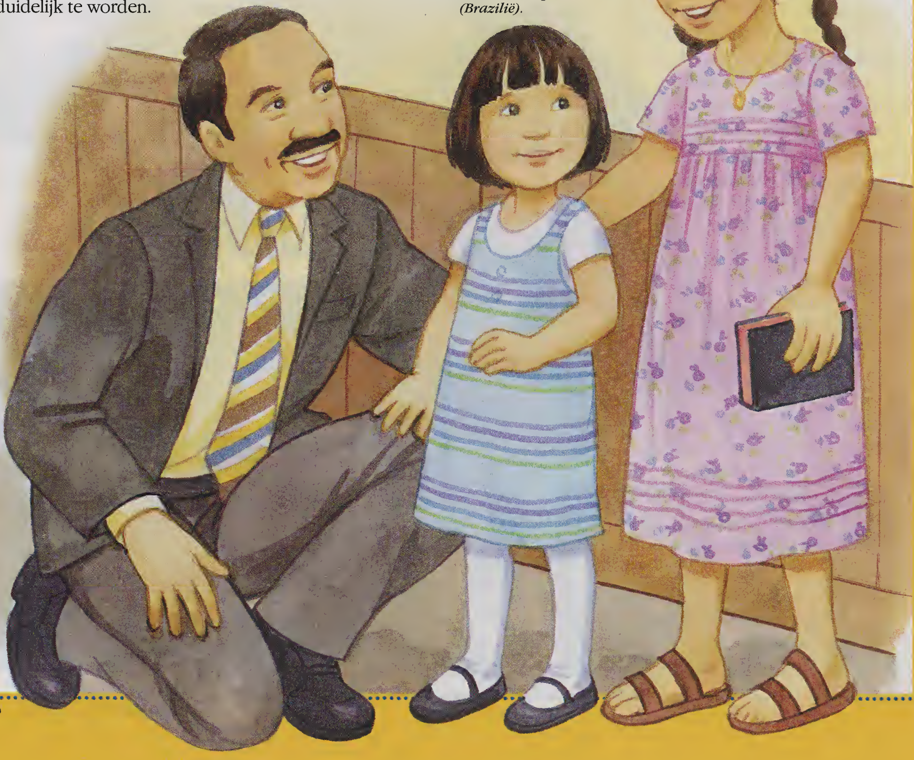
JESSICA MAFRA FRADIQUE

Toen ik acht jaar was, gaf mijn jeugdwerklerares een les die ik niet goed begreep. Ze zei dat we ons na onze dood alles zouden herinneren wat we op aarde hadden gedaan.

Na de les ging ik naar de avondmaalsdienst toen ik een meisje zag dat verdrietig was. Ik zag haar ouders niet, ze was dus helemaal alleen. Ik speelde een minuutje met haar, maar de avondmaalsdienst begon en ik wist dat ik naar binnen moest. Ik liep de kapel in, maar toen herinnerde ik mij wat mijn lerares had gezegd. Haar les begon me duidelijk te worden. Mijn hemelse Vader en Jezus zouden weten wat ik deed. Ik wist dat ik dat meisje moest helpen.

Ik ging terug om haar te halen. En al gauw kwam haar vader langs, die haar meenam. Ik ben dankbaar voor Jezus' voorbeeld. En ik ben dankbaar voor mijn lerares, die mij erg geholpen heeft met haar les. ●

Jessica Mafra Fradique (11) is lid van de wijk Educandário in de ring São Paulo-Raposo Tavares (Brazilië).

HARRY ANDERSON, CHRISTUS EN DE KINDEREN (DETAIL); ILLUSTRATIE KATHRYN MITTER

De liefde van de Heer voelen door uw naaste lief te hebben

Kies met een gebed in uw hart de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Moroni 7:47: 'Naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wél zijn.'

Ouderling Gene R. Cook van de Zeventig: 'Onderdeel van de gave van naastenliefde is in staat zijn om de hand van de Heer te erkennen en zijn liefde te voelen in alles om ons heen. (…) Denk eens even met mij na over de volgende majesteitelijke gaven: de heerlijkheid van de schepping, de aarde, de hemelen; uw gevoelens van liefde en vreugde; zijn reacties van genade, vergeving en talloze antwoorden op gebeden; de gave van dierbaren; en, ten laatste, de grootste van alle gaven — de gave die de Vader heeft gegeven van zijn verzoening brengende Zoon, de Volmaakte in naastenliefde, ja, de God van liefde.' ('Naastenliefde: volmaakte, eeuwigdurende liefde', *Liahona*, juli 2002, p. 92.)

Ouderling Marvin J. Ashton (1915–1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Ware naastenliefde is niet iets wat je weggeeft; het is iets wat je verwerft en tot deel van jezelf maakt. En wanneer de deugd van naastenliefde zich in je hart heeft geplant, ben je nooit meer dezelfde. (…)

'Misschien wordt de hoogste vorm van naastenliefde bereikt als wij vriendelijk zijn voor elkaar, als we anderen niet veroordelen of categoriseren, als we elkaar gewoon het voordeel van de twijfel gunnen of onze mond houden. Naastenliefde is: andermans verschillen, zwakheden en tekortkomingen accepteren; geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld; ons niet beledigd voelen als iemand iets niet aanpakt zoals we hadden gehoopt. Naastenliefde is: weigeren misbruik te maken van iemands zwakheid en bereid zijn te vergeven wie ons heeft gekwetst. Naastenliefde betekent het beste van elkaar verwachten.' ('De tong kan een scherp zwaard zijn', *De Ster*, juli 1992, p. 17.)

Anne C. Pingree, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'Terwijl we dagelijks geduldig en liefdevol omgaan met huilende baby's, moeilijke tieners, lastige kamergenoten, een minderactieve echtgenoot, of bejaarde, gehandicapte ouders, kunnen we ons afvragen: "Is het echt belangrijk wat ik doe? Doet het er iets toe of maakt het iets uit?" Lieve zusters, wat u thuis doet *is belangrijk*! Het is zo ontzettend belangrijk. Dagelijks leren we thuis dat naastenliefde, de reine liefde van Christus, nimmer vergaat. Zoveel ZHV-zusters verrichten thuis veel goed werk.' ('Naastenliefde: de wereld veranderen, gezin voor gezin', *Liahona*, november 2002, p. 108.)

Ouderling Bruce C. Hafen van de Zeventig: '[Naastenliefde] kunnen wij niet geheel op eigen kracht tot ontwikkeling brengen, hoewel onze getrouwheid wel noodzakelijk is om haar te kunnen ontvangen. Veeleer wordt naastenliefde *"uitgestort"* op de "oprechte volgelingen" van Christus (Moroni 7:48; cursivering toegevoegd). (…) Het doel van de begiftiging met naastenliefde is niet louter om ervoor te zorgen dat Christus' volgelingen liefdadig zijn jegens elkaar, hoe wenselijk dat ook is. Het uiteindelijke doel is het karakter van zijn volgelingen om te vormen totdat zij zijn zoals Hij is.' ('Een kroon voor as: de verzoening van Jezus Christus', *Liahona*, april 1997, p. 46.)

- *Hoe kunt u meer naastenliefde verwerven die u ertoe zal aanzetten anderen lief te hebben zoals de Heiland hen liefheeft?*
- *Wat kunt u doen om onbarmhartige gedachten en gevoelens te overwinnen?* ■

ACHTERGROND: FOTO MATTHEW REIER; INZET: FOTO CRAIG DIMOND, GEËNSCENEERD

JIJ ZIT ACHTER HET STUUR

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Jaren geleden was ik bij een autodealer en bekeek daar verschillende nieuwe auto's. Mijn oog viel op een prachtig model — een sportwagen met open dak en de allernieuwste snufjes. Voortreffelijk afgewerkt en met meer pk dan een hele cavaleriedivisie. Wat had ik graag zo'n auto gehad toen ik nog op de middelbare school zat! Toen bedacht ik dat jullie die nu voortgezet onderwijs volgen, ook wel zo'n auto zouden willen hebben.

Een schat meegeven

Stel je het volgende eens voor. Stel je voor dat ik een willekeurige tiener een dergelijke auto cadeau doe. En laat jij nu die tiener zijn. Op de avond dat je de auto krijgt, zie ik dat je niet genoeg geld hebt om de auto te onderhouden. Daarom neem ik ook de benzine, olie, servicebeurten, banden enzovoort voor mijn rekening. Ik geef je dat allemaal, en de rekeningen zijn voor mij.

Wat zal je van die auto genieten! Wat zullen ze morgen wel niet op school zeggen. Denk eens aan alle nieuwe vrienden die je er opeens bij hebt.

Je ouders zullen zich vertwijfeld afvragen of je die verantwoordelijkheid wel aankunt, dus zal ik met ze gaan praten. Ik ben er zeker van dat ze hun twijfels hebben, maar omdat ik een hoge positie in de kerk bekleed, zullen ze akkoord gaan.

Je hebt nu dus een auto, genoeg middelen om ermee te rijden, en de vrijheid om dat zoveel mogelijk te doen.

En dan word je uitgenodigd voor een gezellige activiteit in de kerk. 'Jullie kunnen

Stel je voor dat ik je een sportwagen cadeau doe. Ik neem de benzine, olie, servicebeurten, banden enzovoort voor mijn rekening.

ILLUSTRATOR: GREGG THORKELSON

Je ouders houden zielsveel van je. Misschien zijn de regels die je ouders stellen te streng in jouw ogen. Maar die discipline zou jou wel eens tot grote daden kunnen brengen.

wel allemaal in mijn stationwagen mee, plaats genoeg', zegt je leerkracht. 'Laat je auto maar thuis.' Als ze je komen ophalen, herinner je je opeens dat je nieuwe auto met het dak nog open voor de deur staat. Je rent weer naar binnen, geeft de autosleutels aan je vader en vraagt hem of hij de auto in de garage wil zetten, omdat het ernaar uitziet dat het gaat regenen. Uiteraard is dat geen enkel probleem.

Als je 's avonds de straat in rijdt, zie je dat de auto niet meer voor de deur staat. 'Die pa van mij toch', denk je, 'altijd bereid te helpen.' Maar als de stationwagen voor de deur stilhoudt, zie je dat de garagedeur openstaat en dat de garage leeg is.

Je rent naar binnen en vraagt je vader waar je auto is.

'O, die heb ik aan iemand meegegeven', antwoordt hij.

Stel je nu eens voor dat het gesprek zich zo ontwikkelt.

'En aan wie dan wel?' vraag je.

'O, die jongen die hier geregeld langskomt', zegt je vader.

'Welke jongen?'

'Nou ja ... hij komt hier wel eens op zijn fiets voorbij.'

'Hoe heet hij dan?'

'Dat heb ik hem eerlijk gezegd niet gevraagd.'

'En waar is hij met *mijn* auto naar toe?'

'Dat heeft hij niet gezegd.'

'En wanneer komt hij terug?'

'Daar hebben we het eigenlijk niet over gehad.'

En dan raakt het geduld van je vader op en hij zegt een beetje wrevelig: 'En nu inbinden. Hij kwam binnenstormen. Hij had een auto nodig. Jouw auto was beschikbaar. Hij leek veel haast te hebben en hij zag er eerlijk uit, dus heb ik hem de sleutels gegeven. Rustig maar. Ga naar bed. Beheers je.'

Ik veronderstel dat je je vader verbaasd zult aankijken en je zult afvragen of er bij hem een draadje los zit.

Het moet wel een hele domme vader zijn die een dergelijk waardevol bezit op die voorwaarde aan iemand meegeeft — zeker als het gaat om een auto die van jou is.

Ouders geven hun schat mee

Ik ben er zeker van dat jullie, scholieren, hebben zitten wachten op de moraal van dit verhaaltje. Het is in de middelbare-schooltijd dat jullie beginnen met uitgaan — dat houdt in dat ouders hun tienerdochter aan een ander meegeven voor het noodzakelijke en belangrijke doel om toe te groeien naar volwassenheid en uiteindelijk een huwelijk. Misschien voor het eerst begin je het je ouders kwalijk te nemen dat ze interesse in je tonen en toezicht op je willen houden op je bezigheden.

Uitgaan leidt tot een huwelijk. Het huwelijk is een heilig godsdienstig verbond en in zijn hoogste uitingsvorm kan het een eeuwig verbond zijn. Elke voorbereiding op een huwelijk, of het nu persoonlijk of sociaal is, gaat ons als lid van de kerk aan.

Als je oud genoeg bent om uit te gaan, ben je oud genoeg om te begrijpen dat je ouders niet alleen het recht maar ook de heilige plicht hebben, en het advies van de leiders van de kerk hebben gekregen, om zich te bemoeien met wat je op een afspraakje doet.

Als je volwassen genoeg bent om uit te gaan, ben je volwassen genoeg om, zonder kinderachtig verweer, hun ouderlijk gezag te accepteren en hun gedragsregels na te leven.

Er is geen vader die, als hij verstandig is, jouw nieuwe sportwagen voor onbeperkte tijd meegeeft aan wie dan ook om te gaan toeren of waar dan ook naar toe te gaan. Als je oud genoeg bent om uit te gaan, ben je oud genoeg om in te zien dat de ouders die hun kinderen op die voorwaarde meegeven, dwaas zijn. Verlang niet van je ouders dat ze jou — hun waardevolste bezit — op die onduidelijke voorwaarden laten uitgaan.

Eigenlijk is het uitlenen van de auto niet zo

erg als je denkt, want mocht die total loss worden gereden, dan is die vervangbaar. Er zijn met uitgaan problemen en gevaren gemoeid, waarvoor er niet zo'n prettige oplossing is.

Enkele uitgaansadviezen

Als je oud genoeg bent, is het verstandig om uit te gaan. Het is goed als jonge mannen en vrouwen elkaar beter leren kennen en elkaar leren waarderen. Het is goed dat je naar een wedstrijd gaat, en naar een dansavond en een picknick, dat je doet wat jongeren doorgaans doen. We geven onze jongeren het advies met elkaar uit te gaan. We adviseren je er hoge uitgaansnormen op na te houden.

Wanneer ben je oud genoeg? Niet iedereen is er op dezelfde leeftijd aan toe om uit te gaan, maar voor ons staat het wel vast dat je niet vóór je zestiende behoort uit te gaan. En dan nog kun je beter in groepsverband uitgaan. Blijf in groepjes uitgaan; niet met z'n tweetjes. Neem geen vaste verkering. Met vaste verkering bind je jezelf te veel, en je behoort je pas te binden als je je tienerjaren achter de rug hebt.

Je moet niet op te vroege leeftijd uitgaan of zonder toezicht. Waardeer het dat je ouders daarvoor regels opstellen.

Jonge mensen hebben soms het idee dat spiritualiteit en godsdienstig gedrag botsen met hun ontwikkeling. Ze gaan ervan uit dat de vereisten die de kerk stelt, storingen en ergernissen zijn die de volledige ontplooiing van hun prille mannelijkheid of prille vrouwelijkheid in de weg staan.

Wat is het dwaas om te denken dat de kerk een hek om de liefde plaatst om je buiten te houden. O, jongeren, als jullie eens wisten! De vereisten van de kerk zijn de snelweg naar liefde en geluk, met aan beide zijden een stevige vangrail, met een duidelijke bewegwijzering en hulpposten langs de route.

Het zou betreurenswaardig zijn als je je afzette tegen goede raad en opgelegde beperkingen. Je bent gelukkig als je je aan de normen van de kerk houdt, zelfs als je dat

uit gewoonte of pure gehoorzaamheid doet. Je zult ware, ongekende vreugde ervaren.

Je ouders houden van je

Wees geduldig met je ouders. Ze houden zielsveel van je. Ze zijn emotioneel met je verbonden, en de regels die zij voor je opstellen kunnen wel eens te streng zijn. Maar wees geduldig. Denk eraan dat ze betrokken zijn bij een groot doe-het-zelfopvoedingsproject en dat het voor hen de eerste keer is. Ze hebben nog nooit eerder een kind zoals jij opgevoed.

Geef hun het recht om het anders te zien en wat fouten te maken. Dat recht hebben ze jou ook gegeven. Eerbiedig hun gezag. Wees dankbaar dat ze je discipline leren. Die discipline zou jou wel eens tot grote daden kunnen brengen.

Neem je ouders in vertrouwen. Praat met ze. Bespreek je problemen met ze. Bid met ze voordat je uitgaat.

Luister naar de raad van je bisschop, van leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties, van je seminarieleerkracht.

Jonge mensen: 'Eer uw vader en uw moeder.' Dat is het eerste gebod met een belofte: 'Opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal' (Exodus 20:12).

Ik getuig dat God leeft. Jullie zijn oud genoeg om te begrijpen dat wij, je ouders, ook kinderen zijn, die het gezag van Christus willen volgen en zich onderwerpen aan zijn discipline. Wij houden van jullie, onze jongeren. Maar boven alles respecteren we jullie. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1965.

Als je oud genoeg bent, is het verstandig om uit te gaan. Ga naar een wedstrijd, een dansavond, een picknick. De ideale afspraak is in groepsverband.

Een les opbouwen

uit *Leringen van kerkpresidenten*

Hebt u moeite met de voorbereiding van een ZHV- of priesterschapsles? Hieronder volgen een paar eenvoudige beginselen aan de hand waarvan u een inspirerende, relevante les kunt voorbereiden.

JAN PINBOROUGH

Voor de meeste bouwprojecten heb je twee dingen nodig: bouwmaterialen — zoals bakstenen, hout, spijkers — en een blauwdruk waarop staat hoe je de materialen in elkaar moet zetten.

Een les opbouwen uit *Leringen van kerkpresidenten* (de cursus voor de Melchizedekse Priesterschap en de ZHV) is een project van een andere soort. Ook hier hebt u bouwmaterialen — het lesboek zelf, de Schriften, en de getuigenissen en evangelie-ervaringen van de leden in uw klas. Maar heeft u ook een blauwdruk waarop staat hoe u van dit materiaal een inspirerende les kunt maken?

De meeste andere lesboeken van de kerk bevatten een lesschema waarmee u de les stap voor stap kunt geven. Maar omdat *Leringen van kerkpresidenten* behalve een lesboek ook een zelfstudieboek is, zijn er geen lesschema's in opgenomen. Als u dus een les uit *Leringen van kerkpresidenten* voorbereidt, bent u zowel de architect als de aannemer.

Uw eigen plannen maken

Dat kan u heel wat hoofdbrekens kosten — vooral als u nog niet zo lang lesgeeft. Maar het samenstellen van uw eigen les geeft u wel voldoende vrijheid om die les naadloos af te stemmen op de behoeften van de klas. En als u zich maar houdt aan de volgende beginselen zal het u ook lukken om een inspirerende, relevante les voor te bereiden.

Begin uw lesvoorbereiding altijd met een gebed. De Heer heeft alle leerkrachten de volgende bemoedigende belofte en waarschuwing gegeven: 'En de Geest zal u door het gebed des geloofs worden gegeven; en indien gij de Geest niet ontvangt, moet gij niet onderwijzen' (LV 42:14). Het is noodzakelijk dat u, voordat u besluit hoe u de les

FOTO'S MATTHEW REIER, GEËNSCENEERD

Lees vooraf het te behandelen hoofdstuk door en markeer de citaten die u treffend vindt.

Vragen stellen om tot een groepsdiscussie te komen is doorgaans nuttiger dan een strak gestructureerde presentatie te houden.

gaat geven, bidt om de invloed van de Heilige Geest. Dat kan het hemelsbrede verschil zijn tussen een ongeïnspireerde les en een les die de klas tot meer geloofsinzicht brengt. Voor zuster Karen Knickerbocker, werkzaam in het zendingsgebied Guam (Micronesië), bestaat het belangrijkste aspect van haar lesvoorbereiding uit 'volhardend gebed dat de zusters hun oren en hart zullen openstellen voor nieuwe inzichten.'

Plan een discussie, geen lezing. 'Een doeltreffende les uit *Leringen van kerkpresidenten* is doorgaans meer een discussie dan een strak gestructureerde presentatie', zegt R. Val Johnson, voormalig manager kernleerplan van de afdeling leerplannen.

DE TAAK VAN DE LEERKRACHT

'Het doel van evangelieonderwijs (…) is niet "het uitstorten van informatie" over de hoofden van de aanwezigen. Het is niet hetzelfde als laten zien hoeveel de leerkracht weet, noch is het uitsluitend bedoeld om de kennis over de kerk te laten toenemen. *Het basisdoel van het onderwijs in de kerk is waardevolle veranderingen te bewerkstelligen in het leven van jongens en meisjes, en mannen en vrouwen. Het doel is iemand zo te inspireren dat hij of zij gaat nadenken, gaat voelen, om vervolgens iets te doen aan het naleven van de evangeliebeginselen.*'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium. Conference Report, oktober 1970, p. 107.

Zie uzelf niet als een docent die antwoord op alle mogelijke vragen moet hebben, maar zie uzelf als een gids die de klas op een ontdekkingsreis neemt. Uw hoeft de citaten in het boek niet in geschiedkundige context te plaatsen, noch hoeft u een les over het leven van de president te geven. En u hoeft al helemaal geen andere bronnen te raadplegen om de les die in *Leringen van kerkpresidenten* staat, te kunnen geven. Dat maakt uw taak opeens een stuk eenvoudiger en tegelijk diepzinnig: uw klas de waarheden helpen ontdekken en toepassen die door een profeet zijn geopenbaard.

Lees vooraf het te behandelen hoofdstuk door en markeer de

DE TAAK VAN DE LEERLING

'De Heer legt voortdurend nadruk op onderwijs — in het bijzonder geestelijk onderricht. We kunnen niet in onwetendheid gered worden, maar de Heer kan alleen licht en waarheid aan ons openbaren naarmate we gereed zijn om die te ontvangen. En daarom is het ons aller plicht er alles aan te doen om ons geestelijk begrip te verruimen door de Schriften en de woorden van de levende profeten te onderzoeken. Als we de openbaringen lezen en onderzoeken, kan de Geest de waarheid van wat we leren in ons hart bevestigen; op die manier spreekt de stem van de Heer tot ieder van ons. Wanneer we de leringen van het evangelie overdenken en die toepassen in ons dagelijks leven, bereiden we ons voor op het ontvangen van meer licht en waarheid.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Wonderbaar zijn de openbaringen van de Heer', *De Ster*, juli 1998, p. 36.

citaten die u treffend vindt. Vaak bevat een hoofdstuk in *Leringen van kerkpresidenten* te veel stof om in één lesperiode gedegen te kunnen behandelen. Uit die gemarkeerde citaten kunt u dan kiezen wat u in de les wilt lezen en bespreken.

Kies de citaten die u in de les wilt gebruiken. Deze citaten vormen de kern van wat u wilt behandelen in uw les. De kopjes in het hoofdstuk en de vragen aan het eind kunnen een leidraad zijn bij uw keuze. Houd er bij uw planning rekening mee dat u tijd inruimt voor de bespreking van deze citaten. Let er ook op dat u het evangelieonderwerp niet in algemene zin behandelt, u dient in te gaan op wat de kerkpresident over het onderwerp zegt.

Zoek er teksten bij die het onderwerp staven. De Schriften zijn het woord van de Heer, zij brengen zijn Geest in de les. 'De Schriften voegen diepte en inzicht toe aan de discussie', weet Rodrigo Durán uit de wijk Providencia in de ring Santiago (Chili) uit ervaring.

Plan een inleiding waarmee u de aandacht trekt. De eerste twee minuten van elke les zijn cruciaal. Het is gewoonlijk in die 120 seconden dat de mensen in de klas besluiten of ze hun energie in de les willen stoppen of niet. Roxana San Martín de Seguel uit de wijk Providencia in de ring Santiago Las Condes (Chili) liet aan het begin van haar ZHV-les een spiegel rondgaan in de klas en vroeg de zusters wat ze zagen als ze erin keken. 'Een gezicht', zei iemand. 'Een dochter van God', zei iemand anders.

De zusters waren gelijk bij de les, en er ontstond een fantastische geest, herinnert zuster De Seguel zich.

Kies onderwijsmethoden die bij het onderwerp aansluiten. Aanschouwelijk onderwijs, stimulerende vragen, rollenspelen en vele andere werkvormen kunnen de interesse wekken en aanzetten tot actieve deelname. Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* (36123 120) of *Leidraad onderwijs* (34595 120) voor de verschillende onderwijsmethoden.

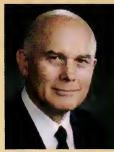
Toepassen, toepassen, toepassen. Het toepassen van de lesideeën op het dagelijkse leven is misschien wel het moeilijkste van de les. Daar kan wel eens de meeste tijd in gaan zitten. Maar tenzij de klas de evangeliewaarheden in verband brengen met hun eigen leven, zal de les niet meer zijn dan een intellectuele oefening.

Vital Jonel uit de gemeente Petit Goave in het zendingsgebied Port-au-Prince (Haïti) legt uit hoe gepaste persoonlijke ervaringen de Geest in zijn les nodigen: 'Ik vraag of ze voorbeelden kunnen geven. Deze verhalen stichten, informeren en houden de aandacht vast. Een gepast verhaal uit eigen ervaring dat wordt bevestigd door een oprecht getuigenis is een uitstekend middel om de boodschap van de les duidelijk te maken.'

Aanschouwelijk onderwijs, stimulerende vragen, rollenspelen zijn goede middelen om de interesse te wekken van de leden in uw klas.

Bedenk vooraf welke vragen u gaat stellen. U kunt vragen bedenken die uw leerlingen laten nadenken over de verschillende aspecten van een beginsel, bijvoorbeeld hoe het onder verschillende omstandigheden van toepassing is. U kunt overwegen om uw vragen te halen uit die aan

CONCENTREREN OP GEÏNSPIREERDE LERINGEN

'Veel geïnspireerde leringen van onze hedendaagse profeten zijn gebundeld in *Leringen van kerkpresidenten*, onze cursus voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. De tijdloze leringen en beginselen in die boeken vormen een bron van goddelijke wijsheid en leiding. Verstandige leerkrachten in wijken en gemeenten gaan niet uit van hun eigen onderwerpen en wijsheid, maar van deze geïnspireerde leringen en hun toepassing op huidige situaties en problemen.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'In alles dank betuigen', *Liahona*, mei 2003, p. 95.

het eind van elk hoofdstuk. Een ZHV-lerares zegt: 'Ik stel graag vragen waarvoor het antwoord uit een bepaald citaat gehaald kan worden, althans gedeeltelijk. Als de zusters niet direct met ideeën komen, lezen we het citaat om te zien wat de profeet erover zegt. Zijn woorden roepen vaak herinneringen bij de zusters op, en dan komen ze vaak met goede opmerkingen en ervaringen op de proppen.' Wellicht wilt u iemand in de klas vragen vooraf een deel van de les te lezen en in de les verslag uit te brengen over zijn of haar ideeën over dat onderwerp.

Geef uw getuigenis, en geef anderen ook de kans. Door hun getuigenis te geven, kan men de belangrijke stap doen van leren naar toepassen. President Gordon B. Hinckley heeft uitgelegd dat het onderwijs dat uit het hart van een leerkracht komt 'vlam vat in het hart van de mensen die hij in zijn klas heeft.'[1]

Moedig uw klas aan de les vooraf door te lezen en nadien thuis te bespreken. Wie een functie hebben in het jeugdwerk, jongevrouwen en jongemannen zijn veelal gebaat bij een lesrooster, zodat ze weten welke hoofdstukken ze thuis moeten doornemen. Ook wie de les wel bijwoont kan baat hebben bij een lesrooster — en de suggestie om de les te bestuderen en hun lesboek mee naar de kerk te brengen. Misschien vinden ze het makkelijker om mee te doen als ze een boek voor zich hebben en bekend zijn met de lesstof. Wellicht blijkt ook dat ze zich meer openstellen voor de influisteringen van de Geest en meer genegen zijn hun ideeën over het onderwerp te vertellen. U kunt ze ook in overweging geven de les vooraf of nadien met hun partner, kamergenoten of vrienden te bespreken. Op die manier krijgen ze een idee hoe ze het in hun eigen leven kunnen passen.

Bouwen aan iets van eeuwige waarde

Elke keer als u een les uit een van de boeken uit de serie *Leringen van kerkpresidenten* plant en geeft, bouwt u aan iets van eeuwige waarde. In een tijd waarin we de stabiele, verankerende woorden van Gods profeten meer dan ooit nodig hebben, is het een groot voorrecht om te kunnen bouwen aan geloof in de Heer, begrip van zijn evangelie, en een krachtige geest om zijn leringen na te leven.

'Lesgeven is leuk!' zegt Patricia Arancibia de Moya uit de wijk El Labrador in de ring Santiago Vicuña Mackenna (Chili). 'Als we de les op de juiste manier geven door al biddend de leiding van de Geest te zoeken, raken we meer bekend met de Heiland. We voelen hoe mooi het evangelie is. En als we ons getuigenis geven aan de mensen in onze klas, kunnen we hen in hun hart raken, omdat de Heilige Geest tot hen getuigt van deze eeuwige waarheden.' ■

Jan Pinborough is lid van de wijk East Mill Creek 4, in de ring Salt Lake East Mill Creek.

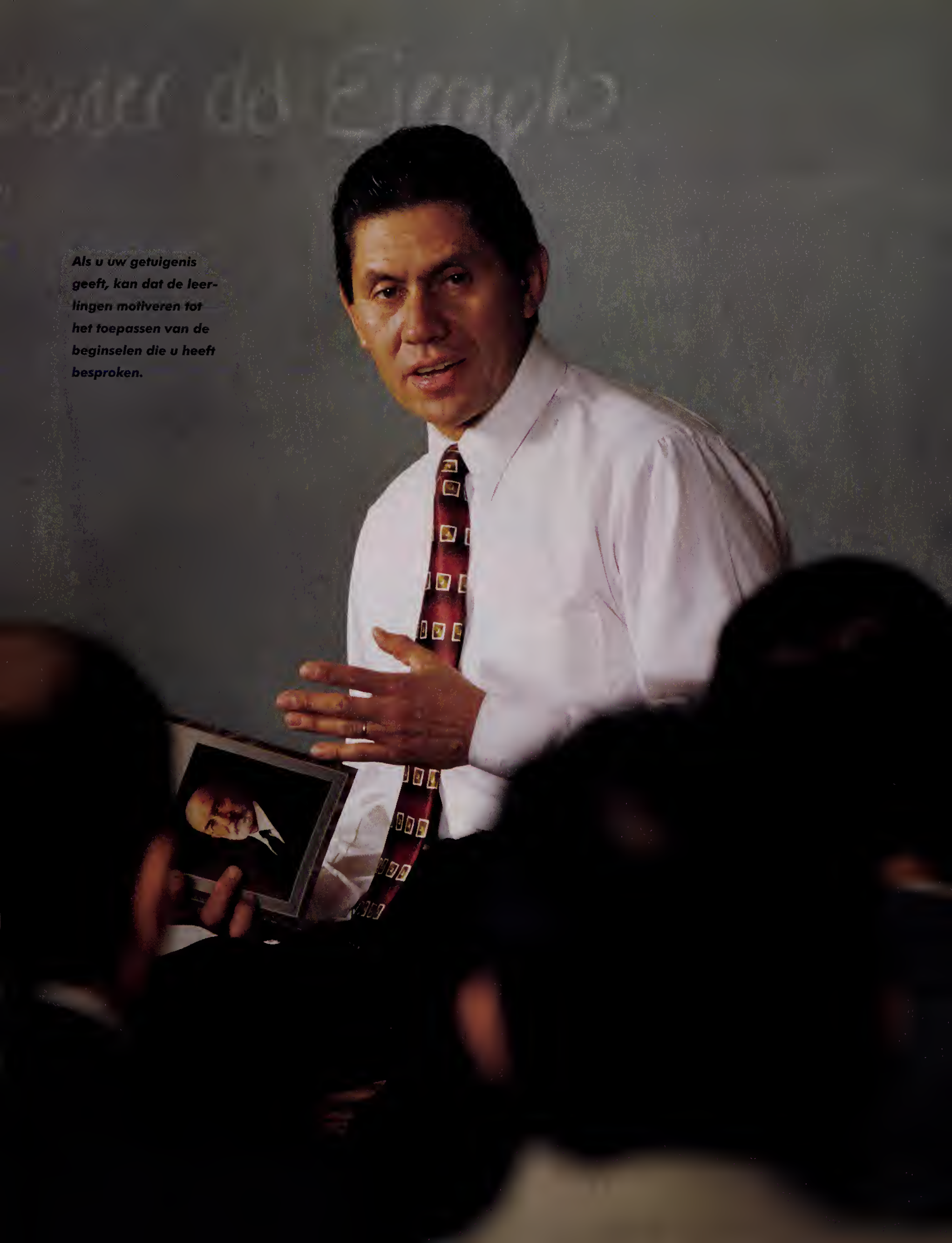
NOOT

1. *Teachings of Gordon B. Hinckley,* [1997], p. 620.

Zie Dallin H. Oaks, 'Evangelieonderwijs', *Liahona,* januari 2000, 94–98 voor aanvullende informatie.

LEREN VAN DE PROFETEN

Hoe heeft u de meeste baat gehad bij de boeken uit de serie *Leringen van kerkpresidenten*? U kunt uw ideeën, suggesties en ervaringen tot inspiratie van anderen bij ons kwijt, zodat zij volledig baat zullen hebben bij het bestuderen en benutten van deze hulpbronnen. Stuur die naar Learning from the Prophets, *Liahona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of stuur een e-mail naar **cur-liahona-imag@ldschurch.org**. Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district).

Als u uw getuigenis geeft, kan dat de leerlingen motiveren tot het toepassen van de beginselen die u heeft besproken.

BEGINSELEN UIT

HET BOEK VAN MORMON

Hij kent onze smarten

Alma getuigde krachtig van het mededogen en begrip van de Heiland voor onze aardse beproevingen.

OUDERLING FLÁVIO A. COOPER
Gebiedszeventiger
Gebied Brazilië-Zuid

Toen ik pas lid van de kerk was, hoorde ik iemand zeggen: 'Niemand kan het boek Alma lezen zonder ervan overtuigd te raken dat het Boek van Mormon waar is!' Die uitspraak wekte mijn nieuwsgierigheid op. Ik begon me af te vragen wie Alma was. Wanneer leefde hij? Wat verkondigde hij?

Alma, die naar zijn vader was vernoemd, eveneens een profeet, was in zijn jeugd opstandig. Maar toen hij van goddelijke kant werd terechtgewezen (zie Mosiah 27:8–32), bracht de jonge Alma veranderingen aan in zijn leven en begon veel goeds tot stand te brengen. Alma had zich finaal bekeerd en was daarna volkomen toegewijd aan de Heer. Daardoor was hij voorbereid op de roeping om de kerk in zijn tijd te presideren. Ook was hij de hoofdrechter van zijn volk, een functie die hij neerlegde toen bleek dat de misstanden onder zijn volk alleen konden worden gecorrigeerd door het evangelie te prediken en een krachtig en zuiver getuigenis van Jezus Christus te geven. (Zie Alma 4:16–20.)

Een deel van Alma's welsprekende getuigenis van de Heiland is in Alma 7:10–13 vervat. Ten eerste verkondigt Alma dat de Heiland op wonderbaarlijke wijze als de Zoon van God zal worden geboren. Hij legt dan uit dat Hij, ter vervulling van profetie, 'pijnen en smarten en allerlei verzoekingen' zal doorstaan. Ten tweede zal de Heer de lichamelijke dood op zich nemen, 'opdat Hij de banden des doods moge verbreken, die zijn volk binden' (vs. 12). En ten derde, zal de Heer de zonden van zijn volk op Zich nemen, 'ten einde hun overtredingen uit te wissen volgens de kracht zijner verlossing' (vs. 13).

Hij begrijpt onze beproevingen en ons lijden

Alma gaf dit profetische getuigenis van het leven, de verzoening en opstanding van de Heer — een getuigenis dat hij bezegelde met een profetische zegen (zie Alma 7:25–26) — 83 jaar vóór de geboorte van de Heiland.

Alma gaf dit profetische getuigenis van het leven, de verzoening en opstanding van de Heer 83 jaar vóór de geboorte van de Heiland. Centraal in de boodschap van Alma is dat Christus door zijn lijden en dood in het vlees, vervuld zou worden van barmhartigheid.

LINKS: GARY L. KAPP

De discipelen 'verwonderden zich en zeiden: Wat voor iemand is deze, dat ook de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?' Hij is de Christus, de Zoon van God, de Schepper van hemel en aarde — Hij die de stormen in ons leven tot bedaren brengt.

Centraal in de boodschap van Alma is dat Christus door zijn lijden en dood in het vlees, vervuld zou worden van barmhartigheid, 'opdat Hij volgens het aardse lichaam zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te verlenen' (Alma 7:12). De ervaringen van de Heiland waren zo intens dat Hij elk facet van onze problemen of ons lijden diepgaand begrijpt. Hij die zo verkeerd is begrepen en veracht, die zowel lichamelijk als geestelijk heeft geleden (zie Mosiah 3:7; LV 19:18–19), die door de tegenstander is bezocht om zijn zending op te geven (zie Matteüs 4:1–11), bleef niettemin smetteloos en zonder zonden (zie Hebreeën 4:15).

Aldus weet de Heer maar al te goed wat onze bezoekingen zijn; Hij begrijpt ze en leeft met ons mee als we voor moeilijke situaties komen te staan, omdat Hij volmaakt is in zijn empathie.

Bij monde van de profeet Joseph Smith heeft de Heer beloofd: 'uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn; en dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen' (LV 121:7–8). Hij vervolgt: 'Dit alles [zal] u ondervinding geven, en [zal] voor uw welzijn wezen. De Zoon des Mensen is beneden dit alles neergedaald. Zijt gij meerder dan Hij? Vervolg daarom uw weg, (...) want God zal voor eeuwig met u zijn' (LV 122:7–9).

Wanneer wij Hem zoeken, zal de Heer ons, uit zijn onmetelijke liefde, onderwijs en raad geven, en ons laten zien dat Hij voor ons zorgt, zelfs als we beproefd worden.

Hij staat ons bij in onze bezoekingen

De Heiland kan op verschillende manieren reageren op onze bedes om hulp, zoals *(a)* onze lasten verlichten, *(b)* ons kracht geven om onze lasten te dragen, *(c)* toestaan dat onze lasten verergeren om ons de noodzakelijke ervaring te laten opdoen, en *(d)* onmiddellijke hulp onthouden om ons geloof te toetsen en te sterken en ons iets te leren.

De Schriften staan vol met voorbeelden waarin de Heer de lasten van zijn volk verlicht (zie bijvoorbeeld Alma 36:16–23; 3 Nephi 17:7). En behalve de voorbeelden uit de Schriften zijn er de ontelbare ervaringen van zijn volgelingen in vele tijdperken, die laten zien dat de belofte van de Heiland, 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28) letterlijk in vervulling gaat.

Soms worden onze lasten niet weggenomen, maar neemt onze kracht om die te dragen toe. Een voorbeeld daarvan is het verhaal van Limhi en zijn volk. De Lamanieten 'begonnen hun zware lasten op te leggen' en over hen te heersen (zie Mosiah 21:3). Het volk van Limhi vernederde zich en bad dat God 'hen uit hun ellende zou verlossen' (vs. 14). Onze hemelse Vader hoorde 'hun geroep en

begon het hart der Lamanieten te verzachten, zodat die hun lasten begonnen te verlichten; *nochtans achtte de Here het niet goed om hen uit de slavernij te verlossen*' (vs. 15; cursivering toegevoegd). Een paar hoofdstukken verder in Mosiah kreeg een andere groep soortgelijke hulp toen 'de lasten, die op Alma en zijn broederen waren gelegd, werden licht gemaakt; ja, de Here versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich met blijdschap en geduld aan de ganse wil des Heren' (Mosiah 24:15). Veelvuldig bieden onze broeders en zusters in het evangelie ons hun talenten, adviezen, middelen, tijd, zorg of priesterschapszegens aan, 'opdat [onze lasten] licht zullen zijn' en wij die kunnen dragen (zie Mosiah 18:8).

Als wij Hem zoeken, zal de Heer ons, uit zijn onmetelijke liefde, onderwijs en raad geven, en ons laten zien dat Hij voor ons zorgt, zelfs als we beproefd worden.

Soms worden onze lasten zelfs zwaarder om ons de noodzakelijke ervaring te geven. Ik herinner me een situatie die zich voordeed toen ik bisschop was. Verschillende leden in de wijk gingen door een moeilijke tijd heen; ik voelde een zware last op mijn schouders rusten. Op zekere avond heb ik mijn ziel bij de Heer uitgestort en Hem gevraagd de last die mij zo zwaar viel, van mijn schouders af te nemen.

Het was een bijzonder gebed. Hij hoorde en verhoorde het. Een paar weken later werd ik ontheven als bisschop en geroepen als president van een grote ring.

Ouderling Helio da Rocha Camargo, voormalig lid van de Zeventig, heeft eens een verhaal verteld over een wijkadministrateur die oprecht om hulp bad om zijn roeping goed te kunnen vervullen. In die tijd werden alle statistieken en financiële rapporten nog met de hand verwerkt, de computer had hier zijn intrede nog niet gedaan. Die maand leek het wel of elk denkbaar probleem zich voordeed: het banksaldo op het rapport stemde niet overeen met die op de dagafschriften, de datums klopten niet enzovoort. Al die problemen veroorzaakten veel extra werk. De administrateur wendde zich in gebed tot zijn hemelse Vader en zei: 'Vader, ik heb u gevraagd mij te helpen om een goede administrateur te zijn, en dan krijg ik allerlei problemen met de rapporten.' Het antwoord kwam snel in zijn gedachten: 'En heb ik je niet geholpen?'

Zonder twijfel leren we meer en ontwikkelen we ons meer als we ons door de Heer laten leiden langs de problemen, uitdagingen en mogelijkheden waarmee we worden geconfronteerd (zie 1 Nephi 1:1).

President John Taylor (1808–1887) heeft gezegd dat we ons niet door de problemen moeten laten overmannen, maar ons moeten verheugen in onze moeilijkheden, omdat we die ervaringen nodig hebben voor ons eeuwig welzijn bij God.[1]

Onze huidige profeet, president Gordon B. Hinckley, heeft gezegd dat 'het onze plicht is, ongeacht de verschillende beproevingen die velen krijgen, om in geloof uit te stijgen boven het kwaad en de zorgen van de wereld.'[2]

Hij laat ons niet aan ons lot over

Als de Heer onze beproevingen niet verwijdert als wij dat willen, kan dat goed voor ons zijn en zijn oogmerken vervullen, hoewel we dat op dat moment niet altijd zullen begrijpen. Dat kan een geloofstoets voor ons zijn of zelfs een leermoment. Goddelijke troost, steun of bevrijding kan later volgen. Een schriftuurlijk voorbeeld daarvan is dat de Heiland opzettelijk later naar Betanië ging om Lazarus te helpen. (Zie Johannes 11:4, 6, 21–44.)

Een ander voorbeeld van een verlate redding vond op het Meer van Galilea plaats, toen de Heer niet onmiddellijk de storm bedaarde. Zelfs toen de wind tekeer ging en de golven over de boot heen sloegen, zozeer zelfs dat de discipelen geloofden dat ze zouden vergaan, sliep de Meester. (Zie Matteüs 8:23–26.) Toen toonde de Heer op meesterlijke wijze zijn goddelijke macht, Hij legde de elementen zijn wil op, bedaarde de storm en bracht rust weer. De discipelen 'verwonderden zich en zeiden: Wat voor iemand is deze, dat ook de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?' (Vs. 27.)

Ik getuig dat Hij ons niet aan ons lot zal overlaten. Hij is de Christus, de Zoon van God, de Schepper van hemel en aarde. Hij zal de stormen in ons leven tot bedaren brengen. Hij weet hoe Hij zijn volk te hulp moeten komen. ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), p. 207.
2. *Stand a Little Taller* (2001), p. 164.

Lange tijd keek ik naar de foto van de profeet. Plotseling had ik het gevoel dat ik voor hem stond.

Hoe kon ik hem steunen?

Irene Coimbra

Ik was nog maar kort lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en ik was heel gelukkig. Ik stond elke zondag vroeg op om met mijn dochtertje naar de kerk te gaan, om daar geestelijk gevoed te worden. Maar op een bepaalde zondag had ik een ervaring die mij verontrustte.

Het was wijkconferentie en onze ringpresident sprak. Zijn boodschap raakte me diep. Toen zei hij: 'Broeders en zusters, ik wil dat u uw hand opsteekt om aan te geven dat u president Gordon B. Hinckley steunt als profeet en president van de kerk.' Alle vijftig en meer leden van mijn wijk staken hun hand op — behalve ik. De ringpresident vroeg toen of we onze steun wilden verlenen aan de andere algemene autoriteiten. En weer stak ik mijn hand niet op. Ten slotte vroeg hij ons de plaatselijke leiders te steunen. Nu kan ik mijn hand opsteken, dacht ik. Deze leiders ken ik en kan ik steunen.

Niemand vroeg me waarom ik mijn hand niet had opgestoken om de profeet en de algemene autoriteiten te steunen — waarschijnlijk omdat men wist dat ik nog niet zo lang lid was. Maar de ervaring liet me niet los. Hoe kan ik president Hinckley steunen terwijl ik hem niet ken? vroeg ik me af. En hoe zou ik hem kennen? Ik woon in Brazilië en hij woont in de Verenigde Staten. Om hem te kunnen steunen, moet ik hem kennen en hem in de ogen kunnen kijken.

Toen begon de Geest tegen me te spreken: 'Je hebt Jezus Christus ook nog nooit gezien, maar Hem steun je wel.'

'Ja, maar ik ken hem uit de Schriften, die van Hem getuigen.'

'Je kunt de profeet ook leren kennen, zelfs als je hem nog nooit persoonlijk hebt ontmoet.'

'Hoe?'

'Door zijn woorden te lezen en te overdenken. Bid om leiding van je hemelse Vader. Hij zal je laten weten hoe je de profeet kunt steunen.'

En dat heb ik gedaan. De dagen daarop heb ik verschillende toespraken van president Hinckley gelezen. Ik heb naar hem op video's gekeken en geluisterd, en elk detail van hem en zijn leringen in me opgenomen. En ik heb gebeden om begrip.

Toen las ik op een dag een artikel van president Hinckley in de *Liahona*. Zijn woorden drongen tot diep in mijn ziel door: 'Het is nooit te laat om te leren. Ik geloof dat met heel mijn hart.' ('Een gesprek met alleenstaanden', *De Ster*, november 1997, p. 22.) Ik geloofde ook met heel mijn hart en voelde dat het ook voor mij niet te laat was om te leren.

Ik keek heel lang naar de foto van de profeet die bij het artikel was afgedrukt. Plotseling had ik het gevoel dat ik voor hem stond. Ik keek in zijn ogen — ogen die de eeuwigheid leken uit te drukken. Ik keek naar zijn gezicht — dat vrede uitstraalde. Ik had zijn leringen bestudeerd en had de Geest voelen getuigen. Voor het eerst had ik het gevoel dat ik president Hinckley kende, en dat ik hem kon vertrouwen en kon steunen.

Ik voelde grote vrede en verlangde er hevig naar mijn rechterhand op te steken, niet alleen in het bijzijn van de leden van de wijk, maar in het bijzijn van de hele wereld. Door het getuigenis van de Geest, kon ik met grote overtuiging zeggen: 'Ook ik steun de profeet.' ■

Irene Coimbra is lid van de wijk Jardim Independêndencia, in de ring Ribeirão Preto-Oost (Brazilië).

Omringd door haar liefde

Ethelyn D. Graham

Het was een stralende, heldere morgen en ik zat midden in de voorbereidingen van een feestje voor een toekomstige bruid. Ik geef graag feestjes — maakt niet uit waarvoor, wanneer of het aantal gasten. Waarom was ik dan zo depressief dat het huilen mij nader stond dan het lachen? We hadden een heftig probleem voor de kiezen gekregen. Mijn man en ik hadden vele nachten wakker gelegen, gewanhoopt en gebeden.

Hoewel ik de hele morgen in stilte had gebeden, wist ik mijn smart niet van me af te schudden. Uit ervaring wist ik dat mijn liefdevolle hemelse Vader mij uit de put kon halen als ik voldoende in harmonie was. Maar ik had nog maar weinig tijd voordat ik mij zou moeten bezighouden met mijn gasten.

Een uur voordat het feestje zou beginnen, zag ik dat de leidster liefdediensten van de ZHV ons tuinpad kwam oplopen. Ze keek me lang aan en zei toen: 'Ik had het gevoel dat ik bij je langs moest gaan.' Ik dacht eerst dat er zich een probleem had voorgedaan. Ik was de ZHV-presidente, en ik wist dat ik daar tijd voor moest vrijmaken.

Toen sloeg Norma haar armen om me heen. Ze hield me vast en zei dat ze veel van me hield. Deze lieve zuster had al een lange tijd haar armen om zusters in nood heengeslagen. Velen van hen zeiden dat ze altijd verscheen als ze dat het hardste nodig hadden.

En nu was ik omringd door haar liefde nu *ik* die het hardste nodig had. De tranen waartegen ik de hele ochtend had gevochten, stroomden over mijn wangen. Nu waren het echter geen tranen van pijn en verdriet. Deze tranen reinigden de ziel en verhelderden mijn zienswijze.

Tien minuten later was ze weer verdwenen, maar ik wist dat ik die dag door een engel was bezocht. ■

Ethelyn D. Graham is lid van de wijk Bountiful 4 in de ring Bountiful-Zuid (Utah).

ILLUSTRATIE DILLEEN MARSH

Vermist!

Christopher Alan Klein

Laat op de avond, ik was nog niet zo heel lang bisschop, kreeg ik een telefoontje van een lid dat helemaal overstuur was. Ze zei dat haar bejaarde man vermist werd. Hij was wat boodschappen gaan doen, maar had al lang terug moeten zijn. In tranen vertelde deze zuster dat ze alle ziekenhuizen in Southampton had gebeld om te vragen of hij misschien was binnengebracht. Ook de politie was op de hoogte gesteld en was op zoek naar hem.

Ik zei dat ik onmiddellijk zou langskomen om te kijken of de leden van de wijk misschien iets konden doen en om haar een priesterschapszegen te geven als ze dat wilde. Daar ging ze dankbaar mee akkoord.

Ik belde vlug de quorumpresident ouderlingen. Het was inmiddels half elf. Normaal gesproken houd ik er

Een duidelijke stem gaf mij in rechtsaf te slaan. Toen ik dat deed, zag ik een eenzaam figuur op een bankje in een verlaten winkelcentrum zitten.

niet van om leden zo laat te bellen, maar dit was een uitzonderlijke situatie en ik wist dat ik op de hulp van broeder Rosser kon rekenen.

Toen we bij het huis van deze zuster aankwamen, waren er al familieleden, en het werd al snel duidelijk dat alles wat er gedaan kon worden al gedaan was. We konden niets meer doen dan blijk te geven van ons medeleven en de priesterschapszegen te geven. We legden onze handen op het hoofd van deze lieve zuster om haar krachtens het Melchizedeks priesterschap te zegenen. Maar toen ik op het punt was aangekomen dat er troost en raad wordt gegeven naar de Geest ingeeft, wist ik eigenlijk niets te zeggen. Ik smeekte de Heer mij iets in te geven waarmee ik haar kon zegenen, terwijl ik tegelijk mijn leven onder de loep nam om er zeker van te zijn dat er niets in mijn leven was dat goddelijke communicatie in de weg stond. Na een lange stilte, ontving ik ten slotte de inspiratie om onze hemelse Vader te vragen haar te zegenen, opdat de Heilige Geest zijn rol als Trooster zou kunnen vervullen. Waarna ik de zegen afsloot.

Toen broeder Rosser en ik naar de auto liepen, zei ik tegen hem dat het mij zorgen baarde dat ik niets anders ingegeven kreeg dan de hulp van de Heilige Geest in te roepen. Hoe meer ik erover nadacht, des te banger ik werd dat de vermiste echtgenoot iets ernstigs was overkomen.

Het was inmiddels na middernacht. Toen broeder Rosser en ik wegreden, kreeg ik het gevoel dat ik door een bepaalde buurt van de stad moest rijden in plaats van direct naar huis te gaan. Broeder Rosser was het ermee eens dat we gehoor gaven aan die ingeving.

Na een paar minuten kwamen we voor een rood verkeerslicht stil te staan, waar ik linksaf wilde slaan. Op datzelfde moment leek een luide en duidelijke stem mij in te geven rechtsaf te slaan. Het licht sprong op groen en ik ging naar rechts. Toen we over de kruising reden, zag ik een eenzaam figuur op een bankje in een verlaten winkelcentrum zitten. Ik zette mijn auto aan de kant en stapten uit. Toen we de persoon op het bankje, ineengedoken tegen de kou, naderden, riepen we de naam van de vermiste man. Hij keek op en we herkenden hem. We waren rechtstreeks naar hem toegeleid!

Deze bejaarde broeder was gevallen en bewusteloos geraakt. Toen we hem vonden, was hij weer bij bewustzijn, maar hij had pijn en leed onder de kou. We belden snel de politie, vroegen om een ambulance en informeerden zijn vrouw dat hij was gevonden.

Toen we er zeker van waren dat alles in orde was, gingen broeder Rosser en ik op huis aan. We spraken over alles wat er was gebeurd. We waren door de Heilige Geest naar de man geleid. We lieten onze tranen de vrije loop.

Die nacht heb ik het een en ander geleerd. Ten eerste dat we alleen moeten zeggen waartoe we ons geïnspireerd voelen, niet wat we denken dat de ontvanger graag wil horen. Ten tweede dat een priesterschapsdrager altijd waardig moet zijn om direct hulp te kunnen bieden. Ten derde dat onze hemelse Vader zijn wil op zijn eigen tijd en op zijn eigen manier bekendmaakt. Ten vierde dat we moeten inzien dat de Heilige Geest op vele manieren communiceert en dat we moeten leren gehoor te geven aan die influisteringen. Ten slotte leerde ik dat de Heer soms persoonlijk ingrijpt, en dat wij soms het middel zijn waardoor die hulp komt. Ik ben dankbaar voor die lessen in die koude, donkere nacht. ■

Christopher Alan Klein is lid van de wijk Southampton in de ring Portsmouth (Engeland).

Bescherm mij op mijn weg

Gloria Olave

'Niet in paniek raken, mevrouw, maar uw zoontje is op weg naar school aangereden.'

De woorden van de jonge vrouw sloegen in als een bom. Zonder nadenken gooide ik de hoorn op de haak, pakte mijn kleine meisje op en rende naar de school toe. Ik huilde en bad.

Binnen een paar minuten was ik bij de school. Daar vond ik mijn vijfjarige zoon, Abraham. Hij zat in zijn klas en zag er volkomen gezond uit. Hij zei dat hij door een auto was aangereden Ik keek of hij verwondingen had, en hoewel ik niets kon vinden, gingen we toch naar het ziekenhuis met hem.

Toen we op de afdeling spoedgevallen kwamen, zagen we iemand die

met gebogen hoofd zat te huilen. Iemand moet hem gezegd hebben dat ik er was, want terwijl de artsen mijn zoontje onderzochten, kwam de man nerveus op mij toelopen met de woorden: 'Ik heb uw zoon aangereden. Ik zal alle mogelijke onkosten voor mijn rekening nemen.'

De man begon te vertellen wat er was gebeurd. Hij was een kruising opgereden, het verkeerslicht had niet gewerkt en hij had de jongen die vóór de bus de straat overstak niet gezien. Hij had de jongen pas gezien toen hij hem omver reed. Hij zei dat het was alsof hij tegen een muur was gereden. Zijn auto was total loss en de inzittenden hadden verwondingen opgelopen. Hij zei dat hij zijn ogen had dichtgedaan en moest denken aan de jongen die op straat lag.

Wanhopig als hij was nu hij het ongeluk weer beleefde, was het de man volkomen ontgaan dat mijn zoon door de gang van het ziekenhuis rende en huppelde. Plotseling onderbrak hij zijn verhaal en begon hij met zijn ogen de sprongen van Abraham te volgen. Hij riep: 'Dat is-ie. Dat is-ie! Het is een wonder!' Hij keek me aan en zei: 'Ik geloof niet in God, maar ik zal u wat vertellen. Ik ben tegen iets heel hards en sterks aangereden. Als u wel gelooft, wees dankbaar, want uw zoontje is vandaag beschermd door een schare engelen.'

De man zag mijn zoon pas toen het te laat was om uit te wijken. Hij zei dat het was alsof hij tegen een muur reed.

Toen herinnerde ik mij het gebed dat Abraham die ochtend had opgezonden. Hij had de gewoonte om heel lang te bidden en dankte dan voor zo'n beetje alles, van onze verre familieleden tot de borden op tafel. Maar op deze dag was zijn gebed kort geweest. Hij had alleen gezegd: 'Vader in de hemel, wilt u mij op weg naar school beschermen.'

Later zijn we naar de plek van het ongeluk gegaan. Daar zag ik met mijn eigen ogen de schade aan de auto van de man. Een van de wielen was ontzet, een deur was ingedeukt, en de bumper aan flarden. Maar mijn kleine Abraham had alleen een schram op zijn elleboog. Hoewel ik weet dat niet alle gebeden zo snel en zo spectaculair worden beantwoord, is Abraham een levend voorbeeld van de liefde en macht van God. ■

Gloria Olave is lid van de wijk Paterson 1 (Spaans) in het district Paterson (New Jersey).

Wist je?

O, vast als een rotssteen

'O, vast als een rotssteen' is in 1787 voor het eerst gepubliceerd. Emma Smith nam het in 1835 op in de eerste lofzangenbundel van de kerk.

De vervolgde heiligen putten veel troost uit deze lofzang. Na het bloedbad bij Haun's Mill in 1838, waarbij haar man en zoon omkwamen, voegde Amanda Smith zich bij de rouwende vrouwen en kinderen ten huize van een van de heiligen. Ze baden overluid om troost. Op zekere dag kregen de heiligen van de staatsmilitie te horen dat ze zouden worden gedood als ze daar niet mee ophielden. Het was niet veilig om thuis overluid te bidden. Daarom sloop Amanda het maïsveld in.

'Toen ik weer uit de maïs te voorschijn kwam', zei ze, 'hoorde ik een stem. Een stem die ik heel duidelijk hoorde. Het was geen stille, sterke influistering van de Geest, maar een *stem*, die een vers uit een lofzang van de heiligen opzegde:

'Als door bitter lijden Ik u roep te gaan,
en gij veel verdriet ondervindt op uw paân,
zo zal Ik in smarten van u geenszins vliên,
maar bijstand en hulpe in kommer u biên.
(Lofzang 53)

'Vanaf dat ogenblik had ik geen angst meer', aldus Amanda. (Zie Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns* [1988], 115.) Deze lofzang herinnert ons nog steeds aan de beschermende hand van de Heiland.

Toets je kennis

De profeet Joseph Smith besteedde vele maanden aan de vertaling — geïnspireerde revisie — van de King James-bijbel. Met de revisie in het Engels werden veel duidelijke en waardevolle waarheden hersteld die verloren waren gegaan. (Zie 1 Nephi 13.) De boeken Mozes en Matteüs naar Joseph Smith in de Parel van grote waarde zijn afkomstig uit de bijbelvertaling van Joseph Smith.

Kijk eens of je de volgende vragen over de bijbelvertaling van Joseph Smith kunt beantwoorden.

1. Joseph Smith is in juni 1830 met deze vertaling begonnen. Wanneer was hij grotendeels klaar?
   a. December 1831
   b. Juni 1832
   c. Juli 1833

2. De profeet is door minstens drie klerken bijgestaan. Welke klerk heeft de bijbelvertaling van Joseph Smith grotendeels opgeschreven?
   a. Oliver Cowdery
   b. John Whitmer
   c. Sidney Rigdon

3. In welk geloofsartikel staat: 'Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover die juist is vertaald'?
   a. Vijfde
   b. Achtste
   c. Elfde

Antwoorden: 1c, 2c, 3b

Tip voor leidinggevenden

Vroeg in de regering van de rechters werkten Alma en andere kerkleiders hard om het volk van Nephi te besturen. Hun voorbeeld is ook nu nog van belang. Je kunt erover lezen in Alma 1:26.

Een doeltreffend leider is nederig en werkt hard. Let op de kwaliteiten van grote leiders in het Boek van Mormon en pas die op jezelf toe.

LINKS: FOTO GEËNSCENEERD; BOVEN: ROBERT T. BARRETT, *KORIHOR OOG IN OOG MET ALMA*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Hulpmiddelen die de juiste richting aangeven

De website van de kerk biedt een verscheidenheid aan hulpmiddelen in verschillende talen.* U vindt er:

- Een link naar de website van uw land.
- Eerdere uitgaven van de *Liahona.*
- Toespraken van algemene conferentie.
- Lesboeken en hulpmiddelen.
- Informatie over het evangelie voor uw vrienden en buren.

Ga naar **www.lds.org** voor een overzicht van het kerkmateriaal dat on line beschikbaar is in uw taal. Klik op de wereldkaart in de rechterbovenhoek van de homepage. Voor de link naar de website van uw land klikt u op 'Country Sites' in de rechterbovenhoek van de homepage.

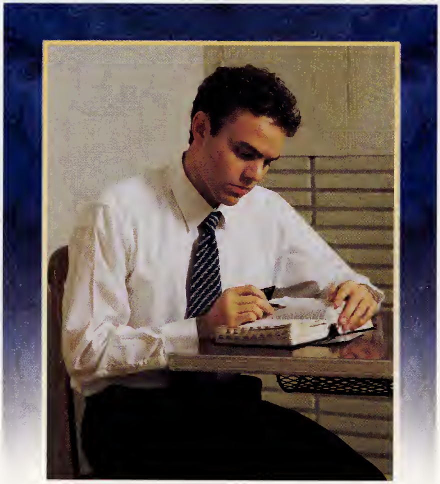
Ga naar **www.mormon.org** voor basisinformatie over het evangelie die u aan uw vrienden en familie kunt doorgeven. In het vakje in de rechterbovenhoek van de homepage kunt u de juiste taal kiezen.

**Beschikbaarheid van materiaal verschilt per taal.*

Linda Curley Christensen, *Wateren van Mormon*

Alma riep het volk bijeen en zei tot hen: 'Ziet, hier zijn de wateren van Mormon (…) en nu, als gij verlangend zijt om in de kudde van God te komen en zijn volk te worden genoemd, (…) wat hebt gij er dan op tegen om in de naam des Heren te worden gedoopt, als een getuigenis voor Hem, dat gij met Hem een verbond hebt gesloten' (Mosiah 18:8, 10).

'De wereld verslechtert, maar wij worden beter in onze evangelieverkondiging', legt ouderling Richard G. Scott uit. 'We hebben zendelingen voor wie de evangelieboodschap zo vanzelfsprekend is dat ze daar bij de bushalte in anderhalve minuut of vijf minuten iets zinnigs over kunnen zeggen. Ze weten nu veel beter hoe ze met iemand een gesprek moeten beginnen over de magistrale boodschap van de herstelling, ongeacht diens achtergrond.' Zie 'Bezield lesgeven', p. 8.

DUTCH
4 02249 86120 4